

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **13. dubna 2015** v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících Mgr. Jaroslavy Baštařové a JUDr. Evy Vyplašilové, **t a k t o:**

Obžalovaná

E.T., rozená S.,

nar. XXXXX,

osoba samostatně výdělečně činná,

trvale bytem XXXXX

je vinna, že

jako ekonomka a prokuristka P.M., fyzické osoby podnikající podle živnostenského zákona, zapsané v obchodním rejstříku pod obchodní firmou P. M., IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX (dále jen „firma P. M.“), oprávněná disponovat s finančními prostředky na firemním bankovním účtu, po dohodě s již pravomocně odsouzeným L.K., nar. XXXXX, v úmyslu pomoci mu vylákat od firmy P.M. finanční prostředky,

přijala do firemní pošty jako doručené dnem 6.8.2009 dva fiktivní dokumenty opatřené L.K. a adresované firmě P. M., dokládající údajné postoupení pohledávky společnosti HSP PARTNERS s.r.o., IČ: 259 10 060, se sídlem Krnov, Krnov - Pod Bezručovým vrchem, Albrechtická 2169/39d (dále jen „HSP Partners“), za firmou P.M.společnosti ESPRIT LLC LLC, ID: 2008-00552884, se sídlem Thomes Avenue 2710, Cheyenne, WY 82001, Wyoming, USA (dále jen „Esprit LLC LLC“),

a to „Oznámení o postoupení pohledávky" s datem 27.7.2009 a hlavičkou společnosti HSP Partners, v níž tato společnost prostřednictvím jednatele R.H. oznamuje postoupení své pohledávky za firmou P.M.v celkové výši 209.509,76 Euro společnosti Esprit LLC, a dále „Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě" datovanou dnem 4.8.2009 s hlavičkou M.P., XXXXX, který v právním zastoupení společnosti Esprit LLC oznamuje, že získala na základě smlouvy o postoupení pohledávky od společnosti HSP Partners splatnou pohledávku za firmou P.M.žádá o provedení okamžité úhrady na bankovní účet č. 455 712 09 00 vedený u Volksbank Löbau-Zittau eG, přičemž tyto písemnosti byly opatřeny kopií podpisu R.H., resp. padělaným podpisem M.P..

Následně na základě těchto dokumentů dne 9.8.2009 v 17.44 a 17.48 hodin v sídle firmy P.M. bez vědomí a souhlasu P.M. převedla prostřednictvím služby internetového bankovníctví z bankovního účtu P.M. č. 197948531/0300, vedeného u ČSOB, a.s., finanční částky ve výši 100.000 Euro a 105.661 Euro, celkem tedy 205.661 Euro na bankovní účet společnosti Esprit LLC č. 4557120900, vedený u Volksbank Löbau-Zittau eG, Spolková republika Německo, s nímž fakticky disponoval L.K., který následně z účtu v době od 12.8.2009 do 4.9.2009 odeslal v pěti platbách celkovou částku ve výši 195.200 Euro na bankovní účet společnosti COMVERSE INC., se sídlem Oliaji Trade Centre, Francis Rachel Street, P.O.Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, č. 4557183502, vedený u Volksbank Löbau-Zittau eG, Spolková republika Německo, k němuž měl jako jediný dispoziční práva.

Takto získané finanční prostředky užíval pro svoji potřebu, přičemž částku v celkové výši 88.000 Euro vybral v hotovosti a částku ve výši 26.628 Euro použil na bezhotovostní

úhradu kupní ceny vozidla zn. Subaru Forester 2.0 TD SH, RZ: XXXXX, které následně nechal zaregistrovat na společnost XXXX, spol. s r.o., IČ: XXXXX, se sídlem XXXX, XXXX, jejímž jediným jednatelem a společníkem byla jeho přítelkyně E.H., nar. XXXXX,

přičemž tímto jednáním pomohla L.K. k tomu, aby způsobil firmě P.M. škodu ve výši 205.661 Euro, tedy 5.328.676,50 Kč,

t e d y

úmyslně opatřením prostředků a odstraněním překážek umožnila jinému, aby jiného obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

T í m s p á c h a l a

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) roků a 6 (šest) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce prokuristy v obchodních korporacích na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná E.T. povinna zaplatit na náhradě škody poškozenému P.M., IČ XXXXX se sídlem XXXX, XXXX, t. č. v insolvenční, k rukám insolvenčního správce JUDr. Stanislava Keršnera, Brno, Orlí 18 částku ve výši 5.069.576,50

Kč, společně a nerozdílně s L.K., nar. XXXXX, jemuž byla tato povinnost uložena rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19.1.2012 č.j. 40 T 8/2011-1568 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19.9.2012 sp. zn. 3 To 69/2012.

Obžalovaný

D.P.,

nar. XXXXX, Slovenská republika,
vedoucí výroby ve firmě XXXXX soukromý zemědělec,
trvale bytem XXXXX,
adresa pro doručování XXXXX,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

dne 18.3.2011 v době od 10:00 hod. do 12:15 hod. v Brně, v budově Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, v rámci přípravného řízení trestního, vedeného policejním orgánem Služby kriminální policie a vyšetřování Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pod č.j. KRPB-21541/TČ-2009-060081 proti obviněnému L.K., a dne 15.11.2011 u hlavního líčení ve věci vedené pod sp. zn. 40 T 8/2011 proti obžalovanému L.K., před senátem u Krajského soudu v Brně, v úmyslu potvrdit obhajobu L.K. a pomoci mu tak uniknout trestu, který mu hrozil za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

jako svědek po řádném poučení o trestněprávních následcích křivé výpovědi a významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu vypověděl, že byl osobně přítomen u jednání, na nichž se dohodli zástupci společnosti HSP Partners, J.S. a R.H., s L.K., že od nich odkoupí pohledávku ve výši kolem 5 milionů Kč, kterou mají vůči firmě P.M., a to za částku 10.000,- Euro a další platbu ve výši 40.000 Euro tzv. bokem, a že byl následně R.H. telefonicky informován, že k postoupení této pohledávky opravdu došlo, ačkoliv ve skutečnosti se tyto

schůzky nikdy neuskutečnily a uvedená pohledávka nebyla společností HSP Partners nikdy postoupena,

a dále vypověděl, že ve vnitřní poště firmy P.M. našel obálku s hlavičkou společnosti HSP Partners s doklady o postoupení pohledávky, přičemž tuto obálku i s doklady následně zavezl společně se splátkou dluhu do sídla společnosti HSP Partners, kde ji předal R.H. nebo J.S., ačkoliv ve skutečnosti tuto obálku uvedeným osobám nikdy nepředal,

přičemž právě okolnost, zda došlo či nedošlo k postoupení pohledávky společností HSP Partners, byla pro rozhodnutí o vině L.K. a případně o uložení trestu zcela stěžejní,

v němž byly podanou obžalobou spatřovány

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaní E.T. a D.P. byli v roce 2009 zaměstnání u fyzické podnikající osoby P.M., IČ XXXXX se sídlem XXXXX. Obžalovaná E.T. zde pracovala jako účetní, ekonomka a byla též prokuristkou P.M., obžalovaný D.P. zde pracoval jako vedoucí nákupu. Již v roce 2008 nebyla ekonomická situace podnikatele P.M. příznivá a v roce 2009 byly jeho závazky vyšší než pohledávky. Jedním z nejvýznamnějších věřitelů P.M. byla společnost HSP Partners s.r.o. se sídlem Krnov, Pod Bezručovým vrchem, Albrechtická 2169/39d, IČ 25910060. Přibližně na začátku léta 2009 se o činnost podnikatele P.M. začal zajímat L.K., nar. XXXXX, dnes již pravomocně odsouzený rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 19.1.2012 č.j. 40 T 8/2011-1568 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19.9.2012 sp. zn. 3 To 69/2012. L.K. se domluvil s obžalovanou E.T. na tom, že z firmy P.M. neoprávněně vyvedou finanční prostředky. Za tímto účelem obžalovaná E.T. v přesněji nezjištěné době krátce před 9.8.2009 přijala do firemní pošty jako doručené dnem 6.8.2009 dva fiktivní dokumenty opatřené L.K., které byly adresované firmě P.M. dokládaly údajné postoupení pohledávky společnosti HSP Partners s.r.o. za firmou P.M. na zahraniční společnost ESPRIT LLC. Jedním z těchto dvou fiktivních dokumentů bylo Oznámení o postoupení pohledávky s datem 27.7.2009, kdy na hlavičkovém papíře společnosti HSP Partners s.r.o. s naskenovaným razítkem a podpisem jednatele R.H. je oznámeno postoupení pohledávky za formou P.M. v celkové výši 209 509,76 euro na společnost ESPRIT LLC a druhou písemností

bylo Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě, která byla datovaná dnem 4.8.2009 s hlavičkou M.P. a napodobeninou jeho údajného podpisu, v němž M.P. oznamuje v právním zastoupení společnosti ESPRIT LLC, že tato společnost získala od společnosti HSP Partners s.r.o. postoupené pohledávky a žádá o okamžité provedení úhrady na zde uvedený bankovní účet u banky Volksbank Löbau-Zittau eG. Obžalovaná E.T. následně na základě těchto dokumentů dne 9.8.2009 v 17.44 a 17.48 hodin bez vědomí a souhlasu P.M. provedla prostřednictvím internetovém bankovníctví z bankovního účtu P.M. č. 197948531/0300 převod finančních částek ve výši 100 000 euro a 105 661 euro na bankovní účet společnosti ESPRIT LLC č. 4557120900 vedený u Volksbank Löbau-Zittau eG, Spolková republika Německo. S tímto účtem fakticky disponoval L.K., který v době od 12.8.2009 do 4.9.2009 z něj odeslal v pěti platbách celkovou částku ve výši 195 200 euro na bankovní účet společnosti COMVERSE INC. a takto získané finanční prostředky užíval pro svoji potřebu. Částku ve výši 88 000 euro vybral v hotovosti, částku ve výši 26 628 euro použil na bezhotovostní úhradu kupní ceny vozidla Subaru Forester 2.0 TD SH, RZ: 6B2 0285. Obžalovaná E.T. tímto jednáním pomohla L.K. k tomu, aby způsobil podnikající fyzické osobě P.M. škodu ve výši 205 661 euro, což v přepočtu činí 5 328 676,50 Kč.

Obžalovaná E.T. (č.l. 1231) na svou obhajobu vypověděla:

„Od roku 2002 jsem pracovala ve firmě M. jako účetní. Firma do určitého momentu prosperovala, vedlo se jí vcelku dobře. Na konci roku 2008 začaly být finanční problémy. Firma byla zaměřena na výrobu sklápěcích nástaveb a došlo k celosvětové finanční krizi a firma o zakázky přišla. V té době tam bylo zaměstnáno asi 150 lidí. Byly to de facto dvě firmy, fyzická a právnická osoba. Fyzická osoba vyráběla a právnická osoba prodávala. Pak tam bylo ještě spousta dceřinných společností v Polsku, v Maďarsku, na Slovensku, v Rumunsku, v Německu, v Litvě, které fungovaly jako obchodní zastoupení, ale jejich provoz byl značně nerentabilní. Když jsem dodělávala účetní uzávěrku za rok 2008, tak obě firmy měly dluhy ve výši zhruba 250 milionů Kč a už na přelomu roku bylo jasné, že ty firmy, pokud nebudou mít zakázky, tak nebudou fungovat, nebudou schopny platit své závazky. Byly tam dluhy i vůči finančnímu úřadu, ČSSZ, zdravotním pojišťovnám, bankám, leasingovkám. Věděla jsem, že firma půjde do konkurzu. Upozorňovala jsem pana M., že byly poskytnuty dotace na stavbu hal a na stavební technologie. On o této finanční situaci byl informován nejen ode mě, byl o tom informován i od daňového poradce P. i od auditorky K.. Nabádali jsme ho, aby šetřil. Zbytečně se utrácely peníze na pobočkách. Na Slovensku firma prodávala každý měsíc 1 milion Kč. Pan M. mi řekl, že tomu nerozumím. Na začátku roku byla situace ještě horší. Pan M. pořád vkládal naděje do toho, že sežene nějaké jiné zakázky v nějakém jiném segmentu, což se nestalo. Někteří lidé odcházeli. Podepisoval se notářský zápis o uznání dluhu a zastavily se skladové zásoby vůči ČSOB. Finanční úřad si dal také zástavní právo na své pohledávky, na budovy. Vše, co bylo na LV, kromě nějakých malých pozemků, tak bylo zastaveno u Komerční banky, další zástavy měla i ČSOB. Podepisovala se různá zástavní práva, různá uznání dluhu. Velké dluhy byly vůči společnosti IVECO. Do IVECA jsme jezdili na jednání. Na prvním jednání jsem byla v Polsku jen já, na druhém jednání jsem byla já a K. a pan M., nedospěli jsme k žádnému závěru. Na vozidla byly vystaveny zálohové faktury a na základě těchto faktur to bylo zaúčtováno do účetnictví. Pana M. jsme upozorňovali já i paní K. na to, že k těmto zálohovým fakturám musíme dostat

daňové doklady, které osvědčují to, že jsme to zboží nakoupili. Denně se řešily problémy, co se týkalo dluhů, různých postoupení pohledávek. Pan M. od začátku roku do poloviny července roku 2009 vybral z účtu peníze v hotovosti pro svoji osobní potřebu částku kolem 7 milionů Kč. Měl pořád strach, že na něj podá někdo návrh na exekuci, nechtěl přijít o rodinný dům, takže tam učinil nějaký pokus, že ho fiktivně prodal panu P., celé to vymyslel s právníkama s panem K.. Figurovala tam společnost ONORANZA, v obchodním rejstříku za ni vystupuje pan F., který je doposud zaměstnancem pana M., funguje jako nastrčená figurka v jeho společnostech. M. stále vymýšlel, jak vyvést majetek z firmy, jak ho prodat, jak ho zpeněžit, aby nějaké peníze zůstaly na fungování další firmy. Několikrát mi nabídl i to, že si založí novou společnost na moje jméno, což já jsem odmítla. Došlo i k jednání s právníkem Dr. H., s K.. Prodej toho baráku zastavili až na podkladě toho, že pan M. právníkovi řekl, že tam jsou dluhy vůči státu, finančnímu úřadu, ČSSZ. Také se zajímal u mzdové účetní K., v jaké výši dlužíme dávky na sociálním zabezpečení, že by aspoň toto doplatil. Za mé působnosti k tomu ale nedošlo. Bylo tam hodně věcí, co se denně řešilo. Chodilo tam spoustu vymahačů, docházelo tam k postupování pohledávek, k vymáhání dluhů nevybíravým způsobem. Pan M. v té době byl na práškách, toto kombinoval s alkoholem. Já jsem se snažila, aby všechno bylo, jak má být. Já jsem věděla, že pokud by firma padla do konkursu, tak by některé věci nebyly v pořádku. Chodilo tam i spoustu poradců. Pan M. hledal pomoc v bankovních, politických kruzích. Společnost HSP byla jedním z největších věřitelů, co se týče dodávek materiálu a zboží. Byl to největší věřitel po IVECU. Pan H. vymáhání dluhu řešil nevybíravým způsobem. Někdy zjara přistoupili k tomu, že sepsali notářský zápis o uznání dluhu a že se dá na katastr zástavní právo k nemovitostem. Byl tam pan H. i pan S.. Všechny nemovitosti už ale byly zastavené. Před nima bylo mnoho dalších zástavních věřitelů. Jednalo se tedy jen o věc formální, protože když jsem to všechno spočítala, tak už by na ně nic nezbylo. Pan H. hledal i jiné cesty. Občas se ty dluhy snažil vymáhat dost takovým tvrdým způsobem. Situace byla dost náročná, kritická. Pan H. pořád hledal, jakým způsobem by mohl ty peníze z M. dostat. V nějaký moment jsem dostala kontakt na pana K.. S ním jsme se spojili. Byli jsme s ním na jednání. Říkal, že firmě nabídne nějakou alternativu, jak firmě pomoci. Proběhlo jednání mezi panem K., mnou, byla u toho ještě slečna G. a slečna S., kdy jsme se domlouvali co a jak. Řekl, že řešením, jak firmu zachránit, by bylo nějaké postoupení pohledávek s tím, že si vyžádal věřitele. Co se týče věřitelů, tak mu podklady posílala sl. S., sl. G.. Na jednání s panem K. jsem byla já, pan P., sl. G., sl. S.. Pan K. tam nastiňoval možnost spolupráce s tím, že do té spolupráce by byl začleněný i pan M.. Z doslechu vím, že došlo k jednání mezi panem K. a mezi panem H. a panem S. o postoupení pohledávky. Toto jednání se uskutečnilo, kdy podepisovali postoupení pohledávky v Hotelu Hesperia v Olomouci, následně toto postoupení pohledávky došlo na firmu. Poštu zapisovala sl. G., která mi toto postoupení pohledávky v barevné kopii i s výpočtem, kolik se má zaplatit, přinesla ve čtvrtek 6. k nám do kanceláře s tím, že se to má zaplatit. Já jsem toto konzultovala, jestli to máme zaplatit s panem M.. Potom, protože v pátek jsem měla dovolenou a neměla jsem už k dispozici auto služební a v pondělí jsem taktéž chtěla čerpat dovolenou, tak v neděli mě sl. G. odvezla do firmy, kde jsem provedla tyto úhrady. V pondělí jsem do práce musela jít, protože mi volala paní K., že je nějaký problém na finančním úřadě, co se týče daně ze závislé činnosti. Do práce jsem tedy přišla, byla jsem tam ještě v úterý, ve středu. V pondělí jsme se tam ještě viděli s panem M., kdy jsme řešili nějaké provozní záležitosti a on pak nastupoval do nemocnice, protože měl ruku v sádře. Když jsme byli na jednání v polském IVECU, tak těsně před tím prý se údajně zhroutil nebo omdlel a při tom si zranil ruku.

Poslední jednání v Polsku s IVECEM proběhlo 21. července v nějakém hotelu v Biale. Byli tam zástupci IVECA a byla jsem tam já, pan M., M., P.. K celé věci jsme se vyjadřovali, navrhovali jsme řešení, ale pan M. nebyl schopen dát nějaké rozumné řešení. Zástupci IVECA sdělili, že dokud jim nezaplatíme zálohové faktury, tak nedostaneme od nich žádné faktury jako daňové doklady, které by byly možné zahrnout do účetnictví.

Po tom postoupení pohledávky já jsem to zaplatila. Víím, že proběhlo nějaké jednání mezi panem M., jeho právním zástupcem a panem K. tady v Brně. Někdy v druhé polovině srpna, nějak kolem 23. došlo k tomu, že pan M. vybral 35 000, dal je panu P., pan P. tyto peníze spolu s originálním postoupením pohledávky odvezl panu H. a pan H. od té doby tvrdil, že k žádnému postoupení nedošlo. Já tady v barevné kopii mám postoupení pohledávky, do pošty jsem to nikdy nezapsala, nikdy jsem ani žádnou poštu nezapisovala. Poštu zapisovala buď sl. G. nebo S.. Potom jsem se už do firmy nevrátila, protože pan M. začal na mě vyvíjet nátlak i na moji dceru. Pak z dalších okolností vyplynulo, že si chystal nějaký konkurs. I ze soupisu majetku je jasné, že určitý majetek vyvedl před tím, než začal konkurs. Zřejmě si to vyvedl do jiných firem, aby mohl začít podnikat. Pan H. byl jeden z členů věřitelského výboru. Dostal za to peněžitou úhradu, kterou odevzdal na policii. Ptal se, kolik z toho dostane. Já jsem u těchto jednání nebyla, ale zprostředkovaně víím, že tyto jednání proběhly. Postoupení pohledávky bylo úplně stejně psané tak, jak byl ten notářský zápis, kdy oni si dovedli nějakou paní notářku, která to psala na jejich hlavičkovém papíře, ty pohledávky tam jsou seřazeny ve stejném pořadí. Postoupení pohledávky v originále na firmu došlo, viděla jsem ho, já jsem dostala barevnou kopii, ze které jsem si pořídila černobílou kopii. Tato černobílá kopie zůstala někde u mě v kanceláři. Spolu s postoupením pohledávky mi ve čtvrtek slečna G. donesla rozpis, kolik se má zaplatit na postoupení, bylo tam nějakých 205 655 euro.

Podpis pana H. jsem znala, protože on vystavoval všechny faktury a podepisoval všechny faktury sám. Od čtvrtka následujícího týdne, kdy já jsem byla hospitalizována v nemocnici, pan M. vyhrožoval mé dceři několikrát a opakovaně. Já jsem potom z insolventního řízení, protože jsem si také přihlašovala pohledávku, zjistila, že jako poslední pohledávka je tam přihlášena pohledávka ve výši 140 milionů Kč. Tato pohledávka nikdy v účetnictví firmy nefigurovala, přestože jsem byla ve firmě od roku 2002. Nevím, že by z ní pan M. něco panu Č. plnil. Spíš to bylo naopak, že jednou pan M. peníze půjčil panu Č.. Pokud by tato směnka existovala, tak by pan M. nikdy nedostal žádné dotace a nikdy by mu žádná banka nepůjčila peníze. Směnka neexistovala v účetnictví, nE.děla jsem o ní. Toto potvrdil i pan M. svým podpisem, když podepisoval prohlášení, že nedluží jiné peníze, než které jsou uvedeny v příloze v účetní závěrce ve zprávě auditora.

Podklady z účetnictví se posílaly kdejaké bance, kdejakému poradci apod., ale ve skutečnosti si chtěl pan M. vyvést nějaký majetek. Pak se setkal i 2x s K. u těchto jednání jsem já nebyla. Víím jen zprostředkovaně, že toto jednání proběhlo.

Já jsem prostě ty peníze poslala. Poslala jsem je na základě toho, že byla taková domluva mezi mnou, panem K. a panem P., slečnou G. a slečnou S.. Ti u těchto jednání také všichni byli. Následně jsem potom od sl. G. dostala výpočet, co se má zaplatit, jak se má zaplatit, kam, na jaký účet, jaká částka. Potom v mezidobí jsem pro společnost XXXX Group,

kteřá byla napsaná na družku pana K., pracovala. Po roce a půl jsem zjistila, že to nemá žádný význam, tak jsem odešla. K těmto skutečnostem se doznávám, postoupení pohledávky jsem zaplatila, toto postoupení pohledávky já tvrdím, že existovalo, že ho pan H. podepsal. Proč pan H. tvrdí něco jiného nevím. Proč pan P. mu vrátil originál postoupení pohledávky také nevím.“

Na dotazy uvedla, že kontakt na pana K. donesl asi pan P., bylo to v červenci roku 2009. Pan K. byl jeden z poradců, který se nabídl, že by firmu vyvedl z problémů. Takových poradců tam bylo vícero. Myslí, že Pan M. ho dříve neznal. Neví, kdy se oni dva osobně setkali.

Pan K. měl pomoci firmě v tom, že např. dojde k postoupení pohledávky a pak bude založena jiná firma. S ní pan K. jednal i před 9.8. Byly z toho výstupy, že se bude snažit o postoupení pohledávek některých věřitelů, že věřitelům se zaplatí určitá výše za postoupení. Tu výši určoval on. Sama u jednání o postoupení pohledávek s věřiteli nebyla.

Zmiňoval konkrétní věřitele, např. společnost HSP. O největších věřitelích pana M. věděl od slečny S. a G.. Tyto mu poslaly podklady, bylo to na pokyn pana K.. Pan K. v té době neměl vztah k podnikající fyzické osobě pana M. V té době se těchto podkladů posílalo spoustě lidem, spoustě firmám, bankám apod. Hledala se cesta k ozdravení společnosti.

Postoupení pohledávky došlo do firmy a toto postoupení zapsala sl. G. do pošty. Měla to tedy v přihrádce. Slečna G. to pak donesla i s tím výpočtem, že takto se to má zaplatit. Tím výpočtem myslí ten originál papíru, kde je ta konečná suma. Černé písmo neví kdo psal, modré písmo je slečny G.. S panem M. o této věci nemluvila, protože sl. G. došla s tím výpočtem, že se to takto zaplatí. Postup když se mělo něco platit býval různý. M. příkazy uděloval různě, SMS zprávami, ústně, občas donesl nějaký soupis, postupy byly různé. Jeden postup stanoven nebyl. Ty věci byly s panem M. předjednané a on se k nim vyjadřoval. Někdy schvaloval provedení platby i písemně.

Nebavila se o tom s panem M., nedovede objasnit proč. Dostala k tomu ten papír s výpočtem a zaplatila to. Paní G. ve firmě působila jako asistentka pana M., obžalovaná tam působila jako hlavní účetní. Pravomoci a úkolování mezi nimi nebyly přesně stanovené.

Neměla důvod ověřovat zda došlo k postoupení pohledávky. Věděla od pana K., od pana P., že proběhlo jednání, kdy oni to podepsali. Věděla, že toto postoupení na firmu dojde. Na postoupení byl podpis pana H., bylo to uděláno ve stejném formátu jak notářský zápis, neměla důvod tomuto dokumentu nEřit. Barevné kopie jí donesla sl. G. spolu s tím papírem o tom, kolik se má zaplatit.

Po 9.8.2009 se s panem M. o platbách nebavila. Pan M. po ní chtěl vysvětlení, když byla hospitalizovaná v nemocnici. Ptal se na to, proč ty peníze poslala. Řekla mu, že je poslala, nic konkrétního mu nevysvětlovala. Poslal za ní i sl. G.. Ta věděla o tom, že ty peníze byly poslány taktéž.

Před 9. srpnem se panem K. viděla víckrát, možná do 10ti schůzek, přesně neví. Pan P. věděl o celé této operaci. U domluvy, kolik z této operace dostane, ona nebyla, ale ví, že tato

jednání proběhla. U těchto jednání byl pan K., pan H., pan S. a pan P. a potom pan H. si ještě ověřoval SMS u pana P., kolik z této operace dostane.

Na schůzkách se pan K. představil tak, že by mohlo dojít k nějakému začátku fungování nějaké následnické firmy, že toto by byly nějaké peníze do začátku. Byla navržena i alternativa, že bych ve firmě figurovala i obžalovaná, ale tato alternativa se nikdy neuskutečnila. Jedna z alternativ byla i ta, že by do celé akce byl přibrán i pan M.. Proběhly dvě schůzky s panem M. a s jeho advokátem. Na těchto schůzkách byl pan M., jeho advokát, pan P., pan K., ale ona na těchto schůzkách nebyla. Ví jen, že se uskutečnily.

Na schůzkách, kde byla přítomna, se projednávalo, že se postoupí nějaké pohledávky a peníze které ve společnosti figurují, budou na základě postoupení pohledávek převedeny. Převedeny měly být na firmu, která by pohledávku odkoupila. Přesný název firmy, která by měla pohledávku odkoupit, neví. Za tu firmu jednal pan K.. Po zaplacení by s těmi penězi měl disponovat pan K..

K založení nové společnosti nedošlo. Šlo to celé někam do ztracena. Pana K. se ptala, kam ty peníze došly. On řekl, že určitou část převedl tam, určitou část tam, ale ona s těmi penězi nikdy nedisponovala, nikdy od něho za to, že zaplatila to postoupení pohledávky, neobdržela žádnou finanční odměnu.

O schůzkách s panem K. pana M. neinformovala. Tato transakce, tento postup měl spět k tomu, že bude fungovat nová společnost, která bude bez dluhů, bude se tam dělat to co v těch původních společnostech a bude tam mít práci. Práci pak měla ve společnosti XXXX, to nebyla ta společnost, která se měla založit. V této společnosti figurovala družka pana K.. K. tam neoficiálně fungoval tak, že tu společnost řídil.

Oznámení o postoupení pohledávky se vezlo zpátky do Krnova společnosti HSP Partners. Pan P. to předával panu H.. Jaký to mělo význam neví, neví, proč tuto věc pan P. udělal. Na základě splátkového kalendáře firma M. nějaké splátky společnosti HSP Partners platila. Proběhla splátka, že pan P. vezl 35 000 jako splátku a plus vezl to postoupení pohledávky. 35 000 euro vezl z důvodu, že mu to dal pan M. s tím, že to má panu H. zaplatit. Myslí si, že v té době už pan M. věděl o postoupení pohledávky.

Obžalovaný D.P. vypověděl (č.l. 1237 a 111):

„Pracoval jsem ve firmě P.M. od roku 1997 jako řidič, následně jako vedoucí nákupu. Firma se vyvíjela směrem vzhůru, až v roce 2008 začaly ekonomické problémy. Od února 2009 byla situace vážná, práce nebyla. Ve firmě se objevil pan K.. Hledal někoho z vedení. Já jsem s ním chvíli mluvil. Představil se jako nějaký ekonomický poradce, že firmě pomůže. Začal se o firmu zajímat. Pana M. jsem vezl na schůzku do Brna s panem K., kde probírali nějaké ozdravení firmy. Z dřívějšíka při spolupráci jsem se znal kamarádsky s panem H.S., od kterých jsem odebíral hydraulické komponenty. Zmínili se, že by dluh, který mají u M., chtěli dostat zpět. Zkoušeli nějakou firmu, které by postoupili pohledávku, ale údajně jim za to nabízeli málo peněz, proto stále hledali nějakou firmu, která by jim dala víc. Nakonec v tom byl pan K., který o tu pohledávku zájem měl. Tu schůzku jsem jim domluvil. Schůzka proběhla v hotelu Hesperia, kde byli oba dva pánové H. i S., jejich právník, K. a já. Byl to takový seznamovací den, kdy se představili a mluvili o nějakém postoupení pohledávky, mně

bylo víceméně jedno na čem se domlouvali. Pak proběhla ještě další schůzka, kde padlo zmíněné, že pokud to postoupí, tak za tu pohledávku dostanou 10 000 + 40 000 bokem a zbytek si dojednali u firmy HSP v kanceláři v Krnově. U toho jsem nebyl, co si tam domluvili nevím. Takže k postoupení pohledávky pánů H.S. a došlo, načež tyto písemnosti došly do firmy P. M., které jsem taky viděl a vezl jsem to oznámení o postoupení pohledávky zpět do Krnova, proč, to nevím, protože já jsem tam fungoval jako pěšák a co mi kdo řekl, tak jsem prostě vykonal, víc jsem se o to nezajímal. Vezl jsem tam peníze a postoupenou pohledávku.“

Na dotazy uvedl, že si přesně nevybavuje, kdy poznal pana K., bylo léto, asi červen, červenec. Pan K. se ve firmě objevil, neví z jakého důvodu. Pana M. vezl na schůzku s K. do Brna, ale jaké bylo datum neví. Pak vezl ještě jednou pana M. na schůzku s K. někam do Hustopeč k jeho právníkovi, ale tam u toho nebyl.

S panem K. se poprvé bavil o situaci ve firmě, jak jsou na tom s prací, jak jsou na tom po ekonomické stránce. Pan K. se představil jako ekonomický poradce s tím, že by firmu dokázal vyvést z dluhů, že už nějaké firmě pomohl. Pan M. to viděl jako zajímavé, že se nabídl někdo, kdo by mohl firmě pomoci. Poradců a právníků se ve firmě scházelo hodně. Pan K. chtěl vidět nějaké ekonomické výsledky, něco dostal k prostudování. Po prostudování zjistil, že firma má tak strašné dluhy, které není schopna splatit, tak asi navrhoval insolvenční nebo nějaké ozdravování, což říkal i panu M. na té schůzce, na kterou ho vezl do Brna. Tato schůzka byla někdy v létě, možná někdy v červenci. Myslí si, že to bylo asi před postoupením pohledávky.

Po první schůzce pan M. řekl, že si to nechá projít hlavou a dá mu nějakým způsobem vědět a po té druhé schůzce neví, u toho nebyl. Při první schůzce přítomen byl, bylo to takové neformální. Pak proběhla druhá schůzka, na kterou ho vezl do Hustopeč, ale u jednání nebyl. Na první schůzce se o možnosti postoupení pohledávek nehovořilo.

K samotnému postupování pohledávek společnosti HSP Partners vůči firmě pana M. může uvést, že byl na dvou schůzkách v hotelu Hesperia, že věci k tomu postoupení sepíší u nich v kanceláři. Když k tomu došlo, tak u toho nebyl, takže k tomu nedokáže nic říct. Nikoho ze spoluzaměstnanců neinformoval, že takováto jednání probíhají.

Smlouva o postoupení pohledávky došla do pošty, viděl, že to postoupení v přihrádce je. Postoupení pohledávky, když došlo do firmy, tak vezl zpátky do Krnova a vezl tam ještě jednu splátku 35 000 euro. Volal mu to buď pan S. nebo pan H.. Neptal se, proč to má dovézt do firmy HSP. Dostal příkaz, tak to prostě udělal. V zaměstnání ho úkoloval pan M.. Pokyn, ať to přiveze, přišel asi od pana S.. Pan M. v té době nedokázal nikoho řídit ani sám sebe, byl věčně napitý, neřešil věci, co se týče chodu firmy.

Z doslechu ví, že paní T. tu platbu odeslala. Zda to s někým konzultovala, řešila, neví, u toho nebyl. Kde se pan M. dozvěděl, že peníze byly odeslány, přesně neví, asi v bance, kam šel pro peníze na výplaty a peníze tam nebyly. Asi z toho byl vyjevený, že tam peníze nebyly. Pan M. se to snažil řešit s paní T., ta byla v nemocnici. Do nemocnice za paní T. šla paní G.. Co se od ní dozvěděla neví.

Když ty listiny vezl do Krnova panu S., tak se potkal s panem K.. Musel vědět o tom, že ty originály veze obžalovaný zpět do Krnova. Ofotil si to a obžalovaný jel dál. V té době věděl, že v celé záležitosti postoupení pohledávky měl pan K. figurovat. On měl zájem o postoupení té pohledávky HSP. O společnosti ESPRIT LLC mu nic známo nebylo. Na schůzce, na které byl, se bavili v obecné rovině. Neměl představu, kdo za tou firmou stojí.

Listinu na č.l. 1256 nikdy neviděl.

SMS zprávu ve znění „Už víš, kolik z toho dostanu“ poslal pan S. jemu. Patrně asi chtěl vědět, kolik dostane, obžalovaný neví z čeho. Neví, proč mu tu zprávu posílal.

Nikdy se nedomlouval s paní T. ani s nikým jiným, že by se panu K. poslalo 5 milionů Kč. Nějaké schůzky proběhly, ale projednávaly se tam jenom ekonomické věci. S firmou už nešlo nic udělat, než ji dát do insolvence, protože na ozdravení bylo pozdě.

Ve věci byli vyslechnuti následující svědkové:

Svěděk P.M.(č.l. 1241 a 301) vypověděl, že v roce 2009 začaly odbytové problémy. Snažil se firmu zachránit, dělal všechno proto, aby to pokračovalo. Obžalovaní byli nejbližší lidi kolem něho. Jeho pocit je, že v tu dobu viděli, že firma asi pravděpodobně půjde do konkursu, tak chtěli té situace využít a vydělat na tom. V tu dobu opravdu dlužil, kde mohl. Snažil se, myslel, že nějaká zakázka bude. Chtěl, aby udržel nějakou hotovost na účtě, firmy na faktury nedávaly. Chtěl mít co nejvíc peněz v hotovosti nebo v bance. Někdy v srpnu 2009 jel se sl. G. pro výplaty a v bance řekli, že ty peníze tam nejsou, zjistil, že peníze byly odeslány někam do zahraničí. Byl z toho v šoku, pídil se po tom. Už si nevzpomíná, jak to přesně bylo. Zjišťoval, co se stalo. Paní G. měla možnost platit, tato ovšem garantovala, že nic neposílala. Další možnost platit měla paní T.. Sháněl paní T., paní T. nějak už týden předtím nebyla v práci, byla v nemocnici na infekčním. S paní G. se za ní rozjeli, aby to vysvětlila. Nechtěli je tam pustit. Paní T. pak přijala paní G.. Po jejich rozhovoru mu paní T. volala a říkala, že to musela udělat, že se nenechá vydírat, že to tak prostě je. Řekl jí, že to bude muset nahlásit policii a pak to přes právníka nahlásili. Potom se po tom pořád pídil. Pak za ním přišel pan P. s tím, že je tady nějaký pan K., který by věděl, jak firmu zachránit či nezachránit. Proběhla mezi nimi schůzka u právníka pana K. a tam pan K. přišel ještě s právníkem panem P. a řekli, že tu firmu nějak zachrání a že chtějí spolupracovat. To jednání bylo nekonkrétní, trvalo chvíli. Pak se s panem P. setkal s panem K. někde v Brně. Pan K. říkal, že musí dát na sebe insolvenční, svědek takové unáhlené kroky dělat nechtěl. Pan P. se přiznal, že to takto nějak plánovali a že jakoby na rozjezd potřebovali kapitál, aby tu novou firmu mohli nějakým způsobem rozjet.

Na dotazy uvedl, že si není jistý, kdy se poprvé s panem K. viděl, ale myslí si, že to bylo až po těch odcizených penězích, tzn. v srpnu. Viděli se dvakrát. Ve vztahu ke svědkovým penězům odčerpaným z účtu pan K. potvrzoval, že má něco s panem P.m domluvené. Když se svědek ptal na ty peníze, tak říkal, že to je na start. Když se ptal na paní T. a na paní G., tak říkal, že holky jsou nachystané. Nějaká řeč o tom, že vrátí peníze, vůbec nebyla. Pochopil, že by K. byl asi jejich ředitel, že to potřebují na rozjezd firmy. Reagoval na

to tak, že chce peníze zpátky, že s tím nesouhlasí. Toto mohlo proběhnout tak měsíc, dva po 10.8.2009.

Se společností HSP Partners byl dohodnutý splátkový kalendář, který se snažil dodržovat. Pohledávka mohla být kolem 10-11 milionů Kč, bylo na to i nějaké notářské rozhodnutí. Stav pohledávky k srpnu 2009 mohl být kolem 5-6 milionů Kč. Splátkový kalendář byl vůči firmě HSP Partners plněn do té doby v pořádku, bylo to kolem 30 000 až 35 000 euro. Placeno bylo něco v hotovosti, něco na účet. Fungovalo to tak, že pan P. jel do HSP, vzal splátku v hotovosti a vzal třeba další peníze na nové zboží. Kolik splátek takto pan P. vezl neví, neví ani celkovou částku.

Listiny týkající se postoupení pohledávky byly zaevidovány ve firmě. Oznámení o postoupení pohledávky a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě (č.l. 14-17 a 18-20 spisu KS Brno sp.zn. 40 T 8/2011, shodně pak č.l. 589-592 a 593-595, 1258) poprvé viděl v kanceláři u paní T.. Asi po dvou měsících šel k paní T. do kanceláře, na stole byl štos papírů a nahoře byla tato pohledávka.

Tehdy zavolał vyšetřovateli, on řekl, že mu to má dodat. Pak ještě volal panu H. říkal mu, co ta pohledávka, co to má znamenat a on se ptal, zda je to kopie nebo originál. Svědek má pocit, že to bylo jenom okopírované. Dal to na policii a tím to pro něj skončilo. Kluků se ptal, co to s nimi má společného a oni to nějak neřešili. Říkali, že kdo ví, kdo si co vymyslel. Na té listině bylo, že je to postoupení pohledávky na nějakou jinou společnost, na jakou si již nevzpomíná. Vystupoval v ní K. nebo P., teď už neví, ale jeden z nich dvou tam byl. Má pocit, že pan H. a S. mu pak říkali, že od této společnosti jim došlo 10 000 korun nebo euro. K samotnému postoupení pohledávky se vyjadřovali, že nic neudělali, že o ničem neví.

K listině na č.l. 1256 uvedl, že ji vidí poprvé v životě.

O tom, co se z účtu bude platit, rozhodoval svědek. Prakticky k placení docházelo mailovými příkazy nebo se napsalo na papír, co se bude platit a kdy se bude platit. Fyzicky provedení zajišťovala paní T. a sl. G.. Používali internetové bankovníctví, ony dvě na to měly kód. Odeslání předmětné platby s ním paní T. nekonzultovala.

Platby z účtů realizovali v pracovní dny. V tu dobu platili tak 1 milion až 2 miliony maximálně denně. 5 milionů za den odeslat bylo nemyslitelné, tolik nikdy neodeslali. Poté na evrovém účtu něco zůstalo, kolik přesně neví. Paní T. měla určitý limit, myslí 5 milionů Kč. Z účtu odešlo přesně tolik, kolik jí umožňoval limit.

Paní T. potkal asi až za 3-4 roky po té události a říkal jí, že si myslí, že ji snad nemine spravedlivý trest. Pana P. od té doby ani neviděl.

Pracovní poměr pana P., paní T. a paní G. skončil tak, že poslali všichni tři výpověď. Paní T. jak odeslala ty peníze, tak přestala do zaměstnání chodit. Pan P. chodil ještě tak o týden, o 14 dnů později.

Svědkyň M.G. (č.l. 1246 a 162) vypověděla, že s panem M. přijeli do banky vybrat nějakou hotovost a zjistili, že hotovost na účtu není. Potom začali zjišťovat, proč tomu tak je. Paní z banky pak sdělila, že tato hotovost byla odeslána z karty paní T., kterou prováděla platební příkazy. Pak jeli na firmu, tam se něco řešilo okolo toho. Paní T. v tu dobu byla hospitalizována v nemocnici, tak jeli za ní do nemocnice, kde pan M. svědkyni za ní vyslal, aby se paní T. zeptala na nějaké věci, už si nevzpomíná přesně co. Když za ní přišla na pokoj, tak paní T. nebyla ve stavu nějak odpovídat. Pak jeli zpátky na firmu, tam se ještě něco řešilo, přesně neví co a pak už odešla z firmy.

Na dotazy uvedla, že ve firmě celkově moc peněz nebylo. Do internetového bankovníctví měla přístup svědkyně a paní T. přes platební karty se svým pinem. Přehled o zůstatcích měly, tiskly si výpisy z účtů průběžně.

Pan M. byl v bance překvapený, když zjistil, že tam nejsou peníze. Z posledního výpisu bylo patrné, že tam měl být určitý obnos a ten obnos tam prostě nebyl. Panu M. řekla zaměstnankyně banky, že peníze byly odeslány příkazem s použitím karty paní T.. Částku neví přesně, bylo to kolem 4 milionů Kč a odešlo to někam do zahraničí.

Na policii jí bylo řečeno, že platba byla odeslána do zahraničí a mělo to spojitost s firmou HSP, která dodávala hydrauliku. Neví, zda a jaký byl dluh P.M. vůči HSP. Neví, zda se nějak splácel. Jestli došlo k postoupení pohledávky HSP na někoho dalšího neví.

O samotném převodu peněz, který provedla paní T., jí není nic známo. Neví o tom, že by to s někým konzultovala. Neví, jak věděla, na jaký účet peníze poslat, jak vysokou částku.

Když se mělo něco někomu platit, tak to probíhalo na pokyn pana M. Možná probíhaly nějaké platby automaticky, např. energie, jinak to bylo na příkaz.

L.K. nezná, ví, o koho jde, viděli se u soudu. Předtím ho neviděla, ve firmě se nevyskytoval.

Když přišla pošta, tak byla zapsána do informačního systému do příští pošty a pak následně poštu rozdělovala tomu, komu patřila do přihrádek, tedy jednotlivým osobám.

K Oznámení o postoupení pohledávky s výzvou k úhradě uvedla, že tyto písemnosti už viděla při výslechu. Takových listin v té době chodilo hodně, na nic konkrétního si nevzpomíná.

K rukou psanému listu papíru č.l. 1256 uvedla, že tento papír jí nic neříká. Nedokáže říct, čím může být rukopis černě psaný, nedokáže ani určit, kdo mohl psát číslice. Firma na tomto listu uvedená jí nic neříká. Rukopis paní T. by asi poznala. Na listině rukopis paní T. není. Svědkyně vyloučila, že by sama psala modrý text.

Nestalo se, že by jí pan M. dal pokyn, aby sdělila paní T., aby něco zaplatila. Myslí si, že k zadání platby došlo v době, kdy na firmě byla s paní T.. Toto jí řekl pan M. a zjistilo se

to, jak mu to oznámila paní z banky. Neví na základě čeho byla odeslána platba paní T.. Neví zda bylo v internetovém bankovníctví omezení výše plateb.

Svědkyň L.P. (č.l. 1388 a 336) vypověděla, že o věci ví od momentu, kdy pan M. jel pro výplaty a dojel s tím, že peníze nejsou. Seděla v kanceláři, pan M. doběhl a začal vyřvávat, že peníze nejsou na účtu, že došlo k úniku peněz. Pak byl obrovský chaos ve firmě jako takový, protože zaměstnanci nedostali výplaty. Pak jednala s ČSOB ohledně toho, aby se ta platba ještě zastavila dřív, než se připíše na účet, aby to stáhli zpátky. Ví, že došlo vyjádření z ČSOB, že prostě ta platba už byla připsaná a oni už s tím nemohou nic dělat.

Na dotazy uvedla, že pan M. říkal, že ho okradli. Absolutně neví, kdo. Přišel s tím, že nejsou peníze na výplaty, že na účtě nejsou peníze. Kam odešly peníze se začalo zjišťovat až následně s tou paní v ČSOB.

M. byl prvně rozhodnut, že konkursní řízení na sebe vyhlásí sám. Jeho rozhodnutí se ale každý den měnilo podle toho, v jaké byl náladě. Stav zaměstnanců se zužovaly. Stav firmy byl katastrofický, platilo se hrozně málo i dodavatelům, dluhy byly obrovské.

Asi za měsíc nebo dva po té platbě pan M. telefonoval s někým z Brna z kriminálky a ten mu říkal, že bylo uvedeno od někoho, že ta platba byla provedena na základě postoupení pohledávky od HSP Partners a že ten dokument někde musí být ve firmě. Tehdy se ten dokument našel u paní T. v kanceláři, M. dokument odevzdal policii.

Ten dokument viděla. Pan M. se ptal se, co to má znamenat, řekla, že vůbec neví. Pak komunikoval s HSP, co to má znamenat, ale jak to dopadlo neví, jenom ví, že se hrozně hádali přes telefon. Kdo našel ten dokument u paní T. už neví. Pokud v přípravném řízení uváděla, že ten dokument našla ona, tak je to pravda.

L.K. nezná, není si vědoma, že by ho někdy viděla. Ví jen, že panu K. posílala podklady ohledně závazků a pohledávek na pokyn pana P. e-mailem.

K listině na č.l. 1256 uvedla, že ji nezná, kdo to mohl psát netuší. Rozhodně vyloučila, že by to psala ona.

Svědkyň Z.K. (č.l. 1273 a 261) vypověděla, že do firmy nastoupila v roce 2002 jako mzdová účetní. Od září 2002 nastoupila do firmy paní T. jako ekonomka, dělala věci po účetní stránce. V té době se začalo firmě dařit, začali se přibírat zaměstnanci. Firma v době svého rozkvětu v roce 2006-2007 začala nabírat zaměstnance. V roce 2008, kdy došlo ke krizi, tak firma neměla peníze na nákup materiálu. Začali se propouštět zaměstnanci. Někdy v roce 2009 už byli opravdu dost na dně. Nějak po novém roce pan M. začal pít, firma šla do úpadku, ale ještě se to nějak dalo. V květnu, v červnu, kdy už peněz nebylo, tak se začalo mluvit o tom, že by měli dojít do insolvence nebo na sebe vyhlásit konkurs. Sama se radila s panem M., že by dělali rekvalifikační kurzy, což bylo podporováno Evropskou unií. Mohli to dělat, pokud nebudou v insolvenci nebo nebude vyhlášen konkurs. V červnu, červenci 2009 opravdu ve firmě nebyly peníze. Začátkem srpna udělala výplaty za červenec, výčetku dávala paní T., která řekla, že nějaké peníze jsou ještě na eurovém účtě. Byl takový zvyk, že když

neměli peníze na korunovém účtě, tak se převedly peníze z eurového účtu na korunový účet a odtud se vybíralo na výplaty. Pak si pamatuje, že byla středa ráno (12.8.2009), přišli za ní neví už přesně, jestli paní G. s paní T., s tím, že se dostali do insolvence. Pak se začali pít, kdo to mohl být. S paní T. měla jít na oběd, paní T. se udělalo špatně a odešla dom. Od té doby paní T. už neviděla. Pak přišel pátek, měly být výplaty a mluvilo se o tom, že paní T. je v nemocnici na infekčním oddělení. V té době ještě nE.děla, že už na tom účtě žádné peníze nejsou. Šla za panem M., aby zajel do Břeclavi pro peníze, jela s ním paní G.. Jak to bylo dál nedovede říct, přišli že peníze na výplaty nejsou. V té době se dozvěděli, že peníze z jejich účtu byly odeslané v neděli večer na nějakou jinou banku nebo do nějaké cizí banky. K tomu ale nemůže nic uvést, k tomu neměla přístup, nic o tom neví.

Na dotazy uvedla, že peníze na eurovém účtu nejsou se dozvěděla od pana M., který jel pro výplaty a peníze tam nebyly. Později se dozvěděla, že je někdo v neděli večer měl odeslat z účtu na jiný účet. Kdo to udělal neví, mluvilo se o paní T.. Všeobecně všichni zaměstnanci mluvili o paní T.. Situace se s paní T. neřešila, protože paní T. byla v nemocnici.

O tom, co komu bude placeno, rozhodoval pan M. s paní T. na poradě. Neví, jaké plány v roce 2009 měl pan M. s firmou.

Jméno L. K. nezná, neví, o koho jde. Toto jméno jen slyšela v roce 2009. Nepamatuje si, kdo o tom mluvil. Údajně prý měl skupovat nějaké dluhy, ale zda je to pravda či není, neví.

Listinu na č.l. 1256 nikdy neviděla, vyjádřila názor, že velké číslice uprostřed a na pravém kraji jsou psané paní T..

Svědék D.M. (č.l. 1276 a 289) vypověděl, že v roce 2009 firma byla v problémech, řešilo se, jak se bude vyvíjet situace dál. Působil v Polsku, jezdíval párkrát do měsíce do Valtic, zrovna když se stala ta situace, tak byl ve Valticích. Byli v kanceláři, řešilo se to, že peníze z účtu zmizely a pan M. volal paní T.. Paní T. byla v nemocnici, M. se ptal, co se stalo, proč zmizely peníze a paní T. řekla, že byla někde na narozeninách nebo na svatbě s tím, že tam přišla nějaká skupina lidí, která jí vyhrožovala tím, že pokud neodešle peníze, tak jí unesou dceru nebo něco takového. Potom se hovor ukončil. Pan M. řekl, že tomu věří, že je to takové jediné rozumné vysvětlení, proč ty peníze na účtě nejsou. Šlo o částku 200 000 euro. Tato částka byla odeslána někam pryč. Slyšel, že někam do Německa.

Na dotazy uvedl, že L.K. z dřívějšíka neznal. Vypovídal v jeho trestní věci. Dříve ho ve firmě ve Valticích neviděl.

Přístup k účtům měla paní T. a asi pan M.. O tom, co, komu bude placeno, rozhodoval pan M.. Neměl přehled, kolik firma M. dluží v roce 2009, byly to určitě miliony.

Svědék P. (č.l. 1393) vypověděl, že u pana M. jako fyzické osoby dělal daňového poradce. Pan M. mu sdělil, že mu byly z účtu staženy peníze a že to s největší pravděpodobností provedla paní T.. Neví z jakého účtu, jaké peníze, víc se o tom nebavili.

Říkal to pár dnů poté, kdy k tomu došlo. Bylo to někdy před prohlášením konkursu, může to být tak 3 roky.

Na dotazy uvedl, že ekonomická situace fyzické osoby P.M. byla špatná. Zboží se neprodávalo. Byla celoevropská krize na sortiment, co pan M. vyráběl. Dneska ví, že situace byla neřešitelná. O možnosti prohlášení konkursu se hovořilo. Pořád věřili, že se dá situace ustát. Z dnešního pohledu ví, že to v té době už ustát nešlo. Později zjistili, že neměli informace o tom, že tam byly i jiné závazky, které nebyly zaúčtovány. Byly tam pohledávky, směnky, které pan M. podepsal v dobré víře.

Jméno L.K. mu nic neříká. Když to šlo ke konci, tak pan M. se snažil situaci řešit. Neví, jak na tom byl s požíváním alkoholu, alkohol asi pil, jednání ale byl schopen.

Název společnosti HSP Partners z Krnova mu nic neříká. O odchodu peněz z firemního účtu mu nic bližšího pan M. neřekl.

Svědék F.F. (č.l. 1394) vypověděl, že ve firmě dělal výrobního ředitele a pak byl na pobočkách v Polsku, na Slovensku ve funkci poradce, technologa. V roce 2008 se vrátil do Valtic a dělal také technologa, poradce na výrobu. Ke konci byl ve firmě obrovský propad ohledně výroby. Šetřila se každá koruna. Byly náznaky nějakých nových zakázek. Bylo něco domluveno v Holandsku, Německu. Ze zakázek nakonec ze dne na den sešlo.

Co se týče zmizení peněz, měly být výplaty. Volal mu kolega pan K., že se ztratily peníze z účtu. Říkal, že to řeší pan M. s paní K.. Pak volal, že bylo převedeno 5 milionů Kč na nějaký jiný účet. Pak už byl v kontaktu s panem M., když se ptal, kdo to udělal, tak mu bylo řečeno, že paní T. měla ty peníze poslat na nějaký účet do zahraničí, nevědělo se kam. Někdo ve firmě řekl, že paní T. mělo být vyhrožováno únosem její dcery B..

Na dotazy uvedl, že pak už s paní T. o té záležitosti nemluvil. Pan M. ji naháněl, nějak to řešili přes telefon. Byla v nemocnici na infekčním v Břeclavi, s nikým nechtěla mluvit, akorát přijala slečnu G.. Pak do telefonu měla paní T. M. říct, že jí bylo vyhrožováno únosem dcery.

Ve firmě ekonomiku nikdy neřešil. Společnost HSP Partners z Krnova zná. Nevěděl, že P.M. této společnosti dlužil. Později se dozvěděl, že jim dlužil větší částku. Neví o tom, že by firma HSP Partners svoji pohledávku za panem M. někam postoupila.

K Oznámení o postoupení pohledávky na č.l. 1258 uvedl, že tyto listiny mu nic neříkají. k dokladům se vůbec nedostal. Neví, že by se ve firmě hledaly nějaké doklady ohledně postoupení pohledávky firmy HSP Partners. Paní T. pak přítomna už nebyla. Kdo pak prohlížel kancelář paní T. neví. Neví, jestli se tam něco našlo.

Jméno L.K. zná jen z doslechu, ví, že byl v této věci odsouzený nebo obviněný. Údajně měl s firmou M. spolupracovat, v životě ho neviděl ani o něm neslyšel do doby, než došlo ke ztrátě těch peněz.

Svědky Z.K. (č.l. 1278) vypověděla, že jako auditor auditovala společnost M. s.r.o. a fyzickou osobu P.M.. Koncem srpna nebo začátkem září 2009 jí pan M. volal, jestli neví, co je s paní T., že je v nemocnici. Potom ji informoval o tom, že z karty paní T. byly posílány nějaké peníze. Naznačil, že to bylo nějaké neoprávněné a že chce jít do konkursu a že mu chybí peníze. Za nějaký den volala slečna G., která říkala, že tam skutečně byla nějaká fyzická pohrůžka napadení dcery paní T. a že paní T. pod touto hrozbou ty peníze poslala. Svědkyně se jí ptala, proč jí to říká, ona říkala, že to volá z příkazu pana M., ten stál vedle. Pan M. si pak vzal telefon a říkal, že ty peníze byly poslané. Svědkyně mu říkala, že o tom vůbec nic neví.

Na dotazy uvedla, že šlo o částku asi 200 000 euro, pan M. říkal, že to šlo do zahraničí, asi do Ameriky. Domnívá se, že to šlo z účtu pana M. Když to bylo z karty paní T., tak usoudila, že to bylo z účtu pana M. podnikatele. Proč jí to bylo voláno dodnes nepochopila. Panu M. říkala, že neví, proč jí volá, že o tom nic neví. V této souvislosti nic po ní nechtěl, ani paní G. nic nechtěla. S paní T. o věci nemluvila.

O L.K. se dozvěděla na policii a když vypovídala u soudu. Jinak ho nezná. Jméno D.P. zná, pravděpodobně ve firmě pracoval, ale neví na jaké pozici. S posláním peněz neměl nic společného.

Svědka R.H. (č.l. 1250 a 183) vypověděl, že od jejich firmy HSP Partners P.M. nakupoval hydraulické komponenty. M. jim dlužil. Telefonovali mu, pak byla návštěva a notářský zápis. K notářskému zápisu došlo v roce 2008-2009. Pár splátek přišlo převodem na účet i hotovostně. Pak splácení přestalo a pan M. se dostal do insolvence.

Na dotazy uvedl, že pan M. věděl, že jeho dluh u jejich firmy trvá. Možná se někdy ptal, jestli pohledávku postoupili. Pohledávku nepostoupili, ani o jejím postoupení neuvažovali.

L.K. zná, že byl na soudě, jinak ho nezná. Neví, kdo měl z firmy P.M. vyvést peníze a kam.

K oznámení o postoupení pohledávky na č.l. 14-20 spisu 40 T 8/2011 uvedl, že nic mu to neříká, nepostoupili pohledávku. Razítko je HSP, podpis vypadá jako jeho.

S D.P. měl vztah pracovní. Telefonovali spolu, nakupoval zboží, dovážel zboží. Bylo to na bázi přátelství. Neví, kdy pan P. skončil pracovat u pana M. Neví přesně, kdy se s panem P. viděli naposledy. Pan P. ale pak pracoval v jiné firmě a bral od nich zboží. Nebavili se o tom, proč skončil u pana M.

S paní T. se znal pracovně. Vídával ji na veletrhu a u pana M. v práci. Neví, kdy skončila s prací u M. z jakého důvodu.

Ví, že společnost ESPRIT LLC existuje. Řešili od této firmy platbu, došla platba, nevěděli, co je to za platbu. Poslali dva doporučené dopisy, jeden se vrátil neotevřený, druhý se nevrátil. Platbu si vzala Policie ČR.

Nevzpomíná si na to, že by se účastnil nějaké schůzky, které by se účastnil pan K. a pan P..

Pan M. se mu nesvěřoval s tím, že mu byly z firmy vyvedeny peníze.

Obdobně vypověděl i **svědek J.S.**(č.l. 1252 a 350), který uvedl, že na pohledávku vůči firmě M. byl sepsán notářský zápis o uznání dluhu a byl zastaven majetek. Bylo to asi na začátku roku 2008. Na dluh bylo něco spláceno dílčími splátkami, něco bylo převodem, něco zápočtem. Splátka byla něco kolem 30 000 euro měsíčně. Kolik bylo placeno hotově neví, je to v účastnictví.

Na dotazy uvedl, že pohledávka vůči P.M. stále trvá. Nedošlo k postoupení této pohledávky na jiný subjekt. Mělo se to řešit u soudu s panem K.. Jednalo se o tom, jestli prodali pohledávku nebo ne. Neprodali ji.

K oznámení o postoupení pohledávky na č.l. 14-20 spisu 40 T 8/2011 uvedl, že toto asi ani neviděl. Podpis vypadá jako podpis pana H.. K čemu tyto listiny sloužily neví, zřejmě sloužily k tomu, aby nedostali peníze. Z vyšetřování ví, že to došlo nějak do zahraničí.

Název společnosti ESPRIT LLC zná z vyšetřování. Od této společnosti jim přišla platba na účet, byly to eura. Platbu předali vyšetřovateli. Zjišťovali, proč to přišlo. Poslali tam dopis, dopis se vrátil jako nedoručený. Pana K. zná od soudu, jinak ho neviděl.

Svědék L.K. (č.l. 1280 a 271) vypověděl, že už neví, kdy se s P.M. seznámil, myslí si, že to bylo na jaře nebo v létě 2009. V té době vedl spoustu obchodních jednání, jedno z nich bylo i v souvislosti s obchodními aktivitami, které mu nabídla jedna zahraniční společnost a ta potřebovala vyrábět nějaké díly, které byla schopna vyrobit firma P.M.. Z toho důvodu začal s P.M. jednat coby s obchodním partnerem, který byl schopen vyrobit požadované díly. Během několika setkání pochopil, že pan M. je ve finančních problémech, že není schopen konstruktivně jednat, není schopen držet slovo a že jeho firma je před krachem. Jako jedinou možnost, kterou viděl u jeho firmy, aby si mohl zachovat výrobu, bylo to, že dá svoji firmu do insolvence. Toto mu i navrhl.

Coby člen komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční pracoval na revitalizaci firem, chtěl, aby insolvenční správce, který by nastoupil do firmy P.M., jim následně pronajal fabriku, ve které by ty předmětné díly vyráběli. Takto instruoval M. bohužel se tam nesetkal s nějakým konstruktivním jednáním.

Byl obchodním partnerem pana M., nebylo to písemně doloženo. Nebyl za to odměňován, k ničemu nedošlo, tak nemohl být za něco odměňován.

Skupoval na něj pohledávky přes různé spřátelené firmy, aby se následně mohli stát členy insolvenčního výboru a při insolvenčním řízení řídit insolvenční tak, aby mohli tu fabriku pronajmout a následně ji použít na výrobu dílů, o kterých již hovořil.

Jedna z firem, od které pohledávku koupili, byla firma HSP Partners. S touto společností odkoupení pohledávky dojednávali s P., u závěrečného jednání už byl sám a dojednali odkoupení 47 faktur, které firma HSP byla schopna doložit, že jsou bonitní.

Když uvádí množné číslo, tak tím myslí, že bylo několikero firem, které spolupracovaly. Jedna je třeba firma DARMAR, která též koupila pohledávku od pana Č.. Za firmu DARMAR jednala jednatelka paní A..

Na dotazy uvedl, že firma Esprit je zahraniční společnost se sídlem ve Wyomingu v USA. Byl majitelem této firmy pověřen, aby firmu zastupoval v některých obchodních případech v ČR. Majitelem firmy je Srb pan G.I..

Za společnost HSP Partners jednali jednatelé pan H. a pan S.. Pokud si vzpomíná, tak u jednání byli vždy oba. Jednali spolu nejméně 5x, jak v Krnově u nich v kanceláři, nebo v Olomouci v Hotelu Hesperia. U toho jednání byl i pan P.. Byl tam, protože ti pánové nE.děli, co mají činit. M. jim v té době dlužil asi 10 milionů Kč, neplatil a ti pánové byli poněkud nervózní. Domluvil se s nimi, že z těch 10 milionů Kč odkoupí pohledávku těch 47 faktur, což bylo 5,2 milionu Kč. Zbytek, protože nebyli schopni doložit bonitu svých pohledávek, tak rozhodl, že firma Esprit odkupovat nebude.

Netuší, zda pan M. o jednáních věděl. Ale když s tím člověkem cokoliv dojednal, tak druhý den neplatilo to, co se s ním domluvílo. Jednání pana M. bylo obecně zmatené, nekonstruktivní, byl v psychickém rozkladu. Jestliže byl jakýkoliv výstup, tak za hodinu tento výstup neplatil.

Přítomnost pana P. na schůzce v hotelu Hesperia byla proto, že pánové H. a S. měli dlouhodobý vztah s M., byli jeho dvorním dodavatelem hydraulických komponentů a pravá ruka pana M. byl pan P., který jako jedna z mála osob v té době byl schopen jednat s chladnou hlavou.

Pan M. věděl o přítomnosti pana P. na schůzce. Několikrát s ním byl na jednání. Pan P. mu dělal řidiče, protože pan M. byl v takovém podroušeném stavu, že nemohl řídit. Pan P. ho přivezl na schůzku se svědkem a jednali spolu, takže věděl o těchto vědech.

Pan M. věděl, že došlo k postoupení pohledávky firmy HSP Partners. Toto postoupení bylo firmě pana M. zasláno. Ví ze spisu, že se oznámení postoupení pohledávky našlo ve firmě P.M..

Zhruba do konce srpna 2009 znal z firmy pana M., paní T. a pana P.. Potom, když pan M. otočil a začaly se ve firmě dít divné věci, tak byl seznámen i s některými dalšími zaměstnanci od pana M. s některými dalšími věřiteli, kteří byli přímo z Valtic.

Byl vztah mezi firmou Comverse a firmou Esprit. Společnost Comverse je společnost, která byla založena v zahraničí, kterou vlastní též G.I. a má sídlo na Seychelských ostrovech. Účet společnosti na pokyn pana G. I. zakládal svědek. Podle pokynů G. I. některé peníze z firmy Comverse použil tak, jak on určil.

Nedohodl se nikdy s paní T., že ona tu částku dle smlouvy o postoupení pohledávky odešle na účet společnosti Esprit. To je M. práce. Svědek chtěl tu pohledávku z toho důvodu, že by rád vedl insolvenční řízení v pozici člena insolvenčního výboru.

K listině na č.l. 1256 uvedl, že černé písmo je jeho, ostatní písmo nezná. Listinu viděl jen se svým písmem, kdo psal ostatní neví.

Svědék J.Č. (č.l. 1387 a 152) vypověděl, že vykonával nějaké činnosti pro firmu P. M., zůstala neuhrzená faktura na 3 420 Kč. Dostavil se za ním zástupce firmy DARMAR, že by měl zájem odkoupit tento dluh. Dotázal se ve firmě P.M., jak to vypadá, jestli mu to uhradí nebo neuhradí. Mluvil se šéfkou účtárny paní T., bylo mu sděleno, že firma zkrachovala, že to uhrazené nedostane, takže potom tu pohledávku prodal.

Na dotazy uvedl, že za ním přijel mladý muž terénním autem, jméno nezná. V zápise je uvedena nějaká paní jednatelka. Neví, jak se muž dozvěděl, že mu P.M. dluží. Muž, který s ním jednal, koupil pouze tu jednu pohledávku.

Svědék M.P. (č.l. 1397) vypověděl, že už vypovídal ve věci L.K. ohledně toho, že jeho podpis měl být na listině, která měla být zaslána nějaké společnosti a ta na základě toho měla vyplatit peníze. Ten podpis nebyl jeho a nic o tom nE.děl.

Od roku 2005 do roku 2010 byl advokátním koncipientem, pana K. poznal v roce 2005-2006 u svého bývalého školitele K., byl klientem toho školitele.

Na dotazy uvedl, že Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě na č.l. 1258 už mu bylo předkládáno, podpis není jeho, není to ani napodobenina jeho podpisu. Společnost HSP Partners nebyla jeho klientem a určitě nebyla ani klientem žádného ze školitelů. Obsah listiny společnost ESPRIT LLC se sídlem Wyoming, USA mu nic neříká. Neříká mu nic výše postupované pohledávky, ani bankovní účet v Německu.

Byl na několika jednáních s K. které se týkaly pohledávek. Jestli se to mohlo týkat M. neví.

Ve věci byly provedeny listinné důkazy, které se nacházejí ve spise sp. zn. 40 T 11/2013 i v původním trestním spise Krajského soudu v Brně sp. zn. 40 T 8/2011 v trestní věci odsouzeného K. z těchto je třeba zmínit zejména následující:

Trestní oznámení podával P.M.20.8.2009 (č.l. 576-579) a 7.9.2009 se P.M. opětovně dostavil na policii (č.l. 587) a předal písemnosti, které našel v kanceláři obžalované.

Z výpisu z obchodního rejstříku č.l. 601-605 vyplývá, že jako podnikající fyzická osoba byl P.M. do obchodního rejstříku zapsán 11.5.2007, od počátku byla prokuristkou obžalovaná E.T.. 8.11.2006 vznikla zápisem do obchodního rejstříku firma M., s.r.o.

Materiály k provedení domovní prohlídky v původní trestní věci obviněného K. se nacházejí na č.l. 780-803, přičemž na zajištěném USB flash disku byly nalezeny v elektronické podobě dokumenty Oznámení o postoupení pohledávky s datem 27.7.2009 s hlavičkou HSP Partners s.r.o. a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě s datem 4.8.2009 a hlavičkou M.P., jakož i další písemnosti mající vztah k věci.

Z odborného vyjádření v oboru počítačová expertíza č.l. 828-860 je zřejmé, jaké textové soubory byly nalezeny v notebooku a na USB discích zajištěných při domovní prohlídce K..

Již v roce 2009 byly ve smyslu § 88a odst. 1 trestního řádu opatřeny údaje z uskutečněného telekomunikačního provozu vedeného jak prostřednictvím telefonu, tak e-mailů. Jednotlivé výpisy se nacházejí na č.l. 543-568 a 918-1073. Z těchto je patrný častý telefonický kontakt obžalované E.T. s L.K. na počátku srpna 2009.

Průběh insolvenčních řízení vedených proti P.M. je pak zřejmý z písemností založených na č.l. 1074-1152.

Ze sdělení České pošty č.l. 907-911 vyplývá, že do firmy P.M. byly ve dnech 6.8. a 7.8.2009 doručeny vždy dvě zásilky z podací pošty Opava 6 a Opava 1. Z vnitřní evidence došlé pošty do firmy P.M. (č.l. 912-913) vyplývá, že 6.8.2009 měla být do pošty přijata dvě oznámení od HSP Partners s.r.o.

Účet č. 197948531/0300 byl veden u Československé obchodní banky pro podnikající fyzickou osobu P.M., veden byl v měně euro a založen byl 22.8.2005. 9.8.2009 v 17.44 a 17.48 hod. byly elektronicky přes aplikaci ČSOB internetbanking 24 pod identifikačním číslem E.T. zadány dva příkazy k převodu, první na částku 100 000 euro a druhý na částku 105 661 euro, oba znějí ve prospěch účtu č. 4557120900 vedenému u Volksbank Löbau-Zittau, Spolková republika Německo, jehož majitelem je firma ESPRIT LLC. Po provedení těchto příkazů činil zůstatek na účtu 5 102,82 euro.

Z účtu č. 212574057/0300 vedeného v měně euro pro M. s.r.o. zadala E.T. 9.8.2009 v 17.31 a 17.34 hodin příkazy k platbě částek 100 000 euro a 110 000 euro na účet číslo 197948531/0300 vedený pro fyzickou osobu P.M.. Před zadáním těchto plateb byl zůstatek účtu 212574057/0300 ve výši 285 190,63 euro a po provedení plateb byl zůstatek ve výši 75 190,28 euro. Obžalovaná E.T. měla pro přístup na účty P.M. a M. s.r.o. aktivováno elektronické bankovníctví, přičemž přes čipovou kartu mohla v elektronickém bankovníctví provádět transakce s limitem do 5 milionů Kč. Aktivaci služeb elektronického bankovníctví pro E.T. P.M. ukončil 18.8.2009 (bankovní informace na č.l. 41-50 a 1309-1360).

K účtu č. 4557120900 vedenému u Volksbank Löbau-Zittau bylo zjištěno (č.l. 616-629), že tento účet byl založen 17.9.2008 R.A. pro firmu ESPRIT LLC se sídlem Na Kopci 4199/18, Jihlava. Na účet byly připsány 12.8.2009 částky 99 900 euro a 105 561 euro z účtu P.M., přičemž následně bylo v období od 12.8. do 4.9.2009 z tohoto účtu poukázáno na účet COMVERSE INC. částky 3x 50 000 euro, 1x 40 000 euro a 1x 5 200 euro. 17.8.2009 byla též provedena platba 10 000 euro na účet HSP Partners s.r.o.

Podle stanov společnosti ESPRIT LLC (č.l. 630-647) se jedná o společnost s ručením omezeným založenou na dobu neurčitou, jednatelem je Wyoming Corporate services, Inc.

K účtu č. 4557183502 vedenému u Volksbank Löbau-Zittau bylo zjištěno (č.l. 654-688), že majitelem je firma COMVERSE INC se sídlem Rohle 36. Účet byl otevřen 12.11.2008 L.K..

Ke společnosti COMVERSE INC bylo zjištěno (č.l. 689-709), že se jedná o mezinárodní obchodní společnost zapsanou v obchodním rejstříku na Seychelách, se sídlem tamtéž a bylo vydáno 20000 akcií společnosti na držitele.

Obžalovaná E.T. byla hospitalizovaná od čtvrtka 13.8.2009 až do úterý 18.8.2009, svědek P.M. byl hospitalizovaný od pondělí 10.8.2009 do čtvrtka 13.8.2009 (sdělení Nemocnice Břeclav č.l. 538).

U hlavního líčení 3.7.2014 předložila obžalovaná T. list papíru s černě a modře psaným textem (č.l. 1256), na kterém se mimo jiné nachází částka 205.661 a název banky Volksbank Löbau-Zittau a společnosti ESPRIT LLC. Dále pak předložila kopie Oznámení o postoupení pohledávky a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě (č.l. 1258), které obsahově odpovídají písemnostem zajištěným již v trestní věci odsouzeného K.(č.l. 589-595). Tyto písemnosti byly podrobeny odbornému zkoumání v oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma a odvětví technického zkoumání dokladů a písemností (č.l. 1379-1384). Ze závěrů zpracovaného odborného vyjádření vyplývá, že obě listiny označené jako Oznámení (č.l. 1258) jsou vytištěny metodou barevného inkoustového počítačového tisku včetně otisku razítka firmy HSP Partners s.r.o. a podpisů H. a P. na posledních listech písemností. Ručně psané údaje na písemnosti č.l. 1256 jsou psány nejméně třemi různými psacími prostředky a pisatelem údajů napsaných černě je jiná osoba než ta (ty), které napsaly údaje vyhotovené modře písíci kuličkovými pery.

Obhajobou bylo navrhováno, aby byl proveden grafologický posudek k posouzení pravosti podpisu svědka H. na předložené písemnosti označené jako Oznámení o postoupení pohledávky (č.l. 1258) a dále aby znalec z oboru grafologie posoudil, zda autorem textu na listině č.l. 1256 je někdo z okruhu M., T., P., G., K.. V první řadě je třeba uvést, že obhajoba zde vůbec nerozlišuje mezi pojmy grafologie a písmodnalectví, v čemž ovšem je dosti podstatný rozdíl, když právě písmodnalectví zkoumá případné autorství na sporných písemnostech a grafologie zkoumá písemný projev člověka, ze kterého usuzuje na jeho psychologický profil. Nicméně oba tyto návrhy směřující k písmodnalectvímu zkoumání jak pravosti podpisu svědka H. na fotokopii písemnosti č.l. 1258, tak i k autorství písma na listině č.l. 1256 soud jako nadbytečné pro rozhodnutí ve věci zamítl. Svědek H. nepochybně, že podpis u razítka na Oznámení o postoupení pohledávky č.l. 1258 vypadá jako jeho. S ohledem na skutečnost, že daná listina nebyla nikdy opatřena v originále, je nanejvýš sporné, ne-li nemožné, posuzovat pravost podpisu z kopie. Totéž lze v podstatě říci o Oznámení o postoupení pohledávky a výzvy k úhradě na č.l. 1258, kdy svědek P. vyloučil, že by se zde jednalo byť i jen o napodobeninu jeho podpisu. Z protokolů na č.l. 527-534 spisu

Krajského soudu v Brně sp. zn. 40 T 8/2011 je zřejmé, že pravý podpis M.P. je skutečně naprosto odlišný od podpisu na Oznámení o postoupení pohledávky č.l. 1258.

K autorství černě psaného textu na listině č.l. 1256 se přihlásil L.K. a pokud se týká textu modře psaného, jde o sled číslic a krátkého textu psaného částečně hůlkovým písmem a částečně psacím písmem. K samotnému zkoumání by musel být opatřen adekvátní srovnávací materiál od celého okruhu osob, který byl obhajobou vymezen jmény M., T., P., G., přičemž ani v případě, že by odpovídající srovnávací materiál od těchto osob, nejlépe několik let starý a obsahující jak číslice, tak údaje psané hůlkovým a psacím písmem, by s ohledem na krátkost textu na listině č.l. 1256 závěr nemusel být jednoznačný. Za situace, kdy obžalovaná T. nepopírá, že předmětné platby, které jsou předmětem obžaloby, provedla, by tak zkoumání, zda jí celkovou částku, kterou prostřednictvím internetového bankovníctví z účtu poškozeného M. odeslala, sdělila nějaká jiná osoba, nehrálo žádnou zásadnější roli, maximálně by mohla být zjištěna další osoba, která se ať již vědomě či nevědomě na trestné činnosti L.K.E.T. podílela.

Dále pak bylo obhajobou navrženo od společnosti ESPRIT LLC z Wyomingu vyžádat originál smlouvy o postoupení pohledávky mezi HSP Partners s.r.o. a ESPRIT LLC. Pokud tato smlouva nebyla zajištěna již v řízení proti odsouzenému K., není podle názoru soudu reálné zajistit ji ani v tomto řízení. Byl to totiž zejména L.K., který měl mít možnost tuto smlouvu předložit, neboť on měl být tím, kdo v zastoupení společnosti ESPRIT LLC měl smlouvu o postoupení pohledávek podepsat. Navíc pak ve své trestní věci L. K. založil až 18.5.2011 do spisu prohlášení (č.l. 1115 spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 40 T 8/2011), podle něhož má být jistý G.I. vlastníkem společnosti ESPRIT LLC, ovšem ani tento předmětnou smlouvu o postoupení pohledávek nepředložil. Soud proto pochybuje, že by se mu cestou právní pomoci v USA podařilo tuto smlouvu získat. Za zásadní v dané věci však považuje vyjádření svědků H. S.a, že své pohledávky vůči P.u M. na společnost ESPRIT LLC nepřevedli. Vyjma dotazu přes Interpol (č.l. 1365), který však neměl uspokojivý výsledek, soud proto další úkony k získání této smlouvy o postoupení pohledávek nečinil.

Obžalovaný P. prostřednictvím obhájce rovněž navrhl, aby bylo provedeno zjištění jeho majetkových poměrů. Tento důkazní návrh soud považuje rozhodně za nadbytečný, neboť pokud by bylo uvažováno, že obžalovaný měl ze svých svědeckých výpovědí v trestní věci dnes již odsouzeného K. nějaký prospěch, nemuselo by se toto zcela nutně a nezbytně projevit výlučně jen v jeho majetkových poměrech.

Skutečnost, že v původní trestní věci odsouzeného K. nebyla zajištěna telefonická a emailová komunikace mezi tímto a svědky H.S., nelze již v současné době s odstupem více jak pěti let po spáchání skutku nijak zhojit.

Soud nevyžadoval ani jízdní deník vozidla vlastněného firmou M. ze srpna 2009. Jednak není známo, zda se takový vůbec vedl a zda je případně v současné době k dispozici, jednak ani opatření tohoto samotného důkazu by nemohlo dát odpověď na otázku, zda obžalovaný P. v konkrétní den v srpnu 2009 do Krnova vezl písemnosti popsané v obžalobě. Konečně soud neprováděl ani navrhované konfrontace mezi svědky K. H. S., neboť k provedení těchto konfrontací, jakož i konfrontací mezi dalšími osobami, bylo přistoupeno

již v původní trestní věci odsouzeného K., avšak při těchto jednotlivé vyslýchané osoby setrvaly na svých výpovědích. Provedené konfrontace tak příliš k objasnění věci nepřispěly. Soud proto nepředpokládá, že by provedení konfrontací v současné době mohlo nějak blíže přispět k objasnění věci.

Obhajobou bylo zmiňováno, že v roce 2009 byl P.M. často pod vlivem alkoholu a léků, což mělo za následek, že nebyl schopen řídit svoji firmu a že se dopouštěl majetkových převodů, v jejichž důsledku je dnes prověřován či trestně stíhán pro podezření z poškozování věřitele. Soud je však toho názoru, že tyto skutečnosti nemají pro posouzení viny obžalovaných žádný významnější vliv. Nadměrnou konzumaci alkoholu, případně léků, potvrdil i P.M. ve své svědecké výpovědi, prakticky stejně tak učinili i jeho zaměstnanci. Toto však nic nemění na skutečnosti, že předmětné platby provedla obžalovaná T. bez jakéhokoliv souhlasu či informování P.M.. Rovněž tak i pokud vyváděl P.M. jakákoli aktiva mimo své podnikání (např. obhajobou předložená smlouva o půjčce společnosti ONORANZA a.s. – č.l. 1259), čímž mohl způsobit poškození svých věřitelů, je otázka jeho případného trestního stíhání zcela bez souvislosti s trestním stíháním obžalovaných. V tomto směru už soudu vůbec není zřejmé, jak by případné trestní stíhání či dokonce odsouzení P.M. mohlo mít vztah k trestné činnosti obžalované T.. Skutkový děj je totiž prokazován nejenom svědeckou výpovědí P.M., ale kromě vlastního doznání obžalované i celou řadou svědeckých výpovědí dalších osob, včetně listinných důkazů, jímž jsou zejména bankovní informace k tomu, kdy a jakým způsobem právě obžalovaná T. zadávala příkazy k převodům různých částek mezi jednotlivými účty, nejprve z účtu M. s.r.o. na účet fyzické osoby a poté z účtu fyzické osoby na účet ESPRIT LLC. Zmínka obhajoby, že nějaký státní zástupce měl brzdít vyšetřování trestní věci P.M., proti čemuž se dozorující státní zástupce u hlavního líčení důvodně ohradil, na což obhájce reagoval tak, že jeho informace jsou pravdivé, ale bližší okolnosti uvádět nebude, je pro soud naprosto nepochopitelná a nemá své místo při rozhodování o vině obžalované T..

Při hodnocení všech ve věci provedených důkazů dospěl soud k následujícím závěrům:

Za naprosto nerozhodnou soud považuje výpověď svědka L.K. nejen proto, že jde o osobu pravomocně odsouzenou ve vztahu k podvodnému vylákání finančních prostředků z účtu poškozeného P.M., ale zejména s ohledem na to, že jeho výpověď je oproti ostatním svědeckým výpovědím zcela osamocená. Svá tvrzení nedokáže K. žádným způsobem doložit a v konečném důsledku je jeho výpověď zcela nelogická. Kromě K. žádný ze svědků nevypovídá o tom, že by měl K. firmě P.M. nabízet výrobu nějakých dílů, a pokud je jeho osoba obžalovaným či některým svědkům z řad zaměstnanců P.M. známa, vyjádřili se tak, že to byl jen jeden z řady poradců, kterých do firmy chodilo hodně.

Výpověď svědka L.K. je výpověď osoby již pravomocně odsouzené pro skutek, kterým měl ve stručnosti řečeno opatřit ony dvě fiktivní písemnosti, a to Oznámení o postoupení pohledávky s datem 27.7.2009 a Oznámení o postoupení pohledávky a výzva k úhradě s datem 4.8.2009 a na základě těchto fiktivních písemností měl přes E.T. nechat převést celkovou částku 205 661 euro z účtu P.M. na účet společnosti ESPRIT LLC, který fakticky ovládal přes R.A.. L.K. v podstatě není schopen nic ze svých tvrzení, která prezentoval ať už jako obžalovaný ve své trestní věci nebo jako svědek v nyní projednávané trestní věci,

doložit. L.K. není schopen doložit údajnou smlouvu o postoupení pohledávek uzavřenou mezi ESPRIT LLC a HSP Partners s.r.o., ani plnou moc, která by ho opravňovala za ESPRIT LLC jednat. V jeho trestní věci bylo rovněž prokázáno, že není členem Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční v České republice, jak tvrdil (č.l. 1494 spisu KS Brno sp. zn. 40 T 8/2011). Nebylo prokázáno tvrzení K., že s P.M. bylo domluveno, že tento na sebe podá insolvenční návrh, což v podstatě všichni slyšení svědkové – zaměstnanci P.M. – vyloučili, s tím, že jejich snahou bylo udržet firmu podnikatelsky činnou, aby právě do insolvence nespadla. Naprosto nepodložené je pak tvrzení K., že se P.M. údajně spojil s někým, kdo mu nabídl víc.

Jednatelé HSP Partners s.r.o. R.H. a J.S. neměli v červenci 2009 důvod postupovat svou pohledávku vůči P.M. na jiný subjekt. P.M. v té době totiž dodržoval sjednaný splátkový kalendář, měsíčně zasílal částku 35 000 euro a dokonce měl částku 10 000 euro oproti splátkovému kalendáři předplacenou. R.H. a J.S. si Dohodu o uznání dluhu se svolením k vykonatelnosti nechali v sídle firmy P.M. sepsat prostřednictvím notářky, kterou sami přivezli z Bruntálu. Je tedy zřejmé, že jim velmi záleželo na tom, aby svou nemalou pohledávku vůči P.M. měli smluvně ošetřenou za přispění práva znalé osoby. Je proto naprosto nelogické, aby případné postoupení této pohledávky ani nekonzultovali s jakýmkoliv právním zástupcem a ponechali by na K. vypracování samotné smlouvy o postoupení pohledávek. Soud proto uzavřel, že svědkové R.H. a J.S. pohledávku společnosti HSP Partners s.r.o. na žádný jiný subjekt, konkrétně společnost Esprit LLC, nepostoupili, což ovšem nevylučuje, že mezi nimi a K. mohla být vedena jednání o možnosti případně postoupit tuto pohledávku, jak ještě bude rozvedeno dále.

Svědecké výpovědi svědků Z.K., J.Č., M.P. a F.F. příliš k objasnění věci nepřispěly. Svědkové K., P. a F. se jen zprostředkovaně dozvěděli o tom, že z účtu P.M. byly neoprávněně přeposlány peníze, přičemž bližší podrobnosti se ani nedozvěděli. Svědek Č. pouze potvrdil, že když se dotazoval na zaplacení své pohledávky vůči P.M., obžalovaná T. mu sdělila, že firma zkrachovala a uhrazené to nedostane. Výpovědi svědků Z. K., D. a M. a M.G. potvrzují svědeckou výpověď P.M. v tom, že to byl on, který rozhodoval o tom, co se bude kterému dodavateli platit a přímo on dával pokyny k uskutečnění plateb. Soud nemá důvodu nepochybnosti výpovědím svědků M. G. a L.P., dříve S.. Svědecké výpovědi těchto svědků totiž korespondují buď přímo s výpovědí P.M., nebo s výpověďmi dalších osob u P.M. zaměstnaných, jako jsou zejména výpověď Z.K. a D.M., případně pak svědků K., P. a F. F.. Ze všech těchto svědeckých výpovědí, ale ani jiných opatřených důkazů se nepodává, že by M. G. či L.P. byly nějakým způsobem účastny na trestném jednání dnes již odsouzeného K., případně obžalované E.T..

Zcela zásadní a zřejmé v projednávané věci je to, že platba přes 200 000 euro, což v přepočtu představuje přes 5 000 000 Kč, kterou zrealizovala obžalovaná T., fakticky podnikání poškozeného P.M. položila. Pokud podle tvrzení K. jediným účelem postoupení pohledávky z HSP Partners s.r.o. na ESPRIT LLC bylo to, aby firma podnikající fyzické osoby P.M. byla dána do insolvence, je pak zcela nelogické, aby k oznámení o postoupení pohledávky byla připojena i výzva k úhradě na bankovní účet ESPRIT LLC.

Po provedeném dokazování rovněž není pochyb o tom, že příkazy k provedení této platby zadala obžalovaná E.T.. Její stanovisko k realizaci těchto plateb se postupně vyvíjí od toho, že v trestní věci K. nejprve jako svědkyně uváděla, že provedení platby konzultovala s P.M., až po tvrzení v nyní projednávané trestní věci, že peníze poslala na základě domluvy s K., P., G. a S. a že jí M. G. dala papír s výpočtem, jakou částku na který účet má zaplatit. Postupně ve své výpovědi u hlavního líčení obžalovaná E.T. doznala, že platby provedla bez konzultace s P.M. a na základě dohody s L.K.. Kopie obou dvou Oznámení o postoupení pohledávky byly nalezeny v kanceláři obžalované T. až za určitou dobu poté, co tato pracovní poměr u P.M. ukončila a do prostor sídla firmy již nedocházela.

Obžalovaná bez jakéhokoliv ověření, zda k postoupení pohledávek, které společnost HSP Partners s.r.o. vůči P.M. měla, na základě onoho pochybného listu papíru s výpočtem určité částky, bez jakékoliv konzultace s majitelem firmy, tedy P.M., provedla vysoce nestandardní převod finanční částky převyšující 5 000 000 Kč v neděli vpoledvečer ve prospěch naprosto neznámé společnosti, která má mít sídlo v USA a bankovní účet v SRN. Takovýto převod finančních prostředků v uvedenou dobu byl pro podnikání P.M. fakticky likvidační. Navíc pak příslušné prostředky obžalovaná převedla krátce předtím, a to 9.8.2009 v 17.31 a 17.34 hod., v částkách 100 000 euro a 110 000 euro z účtu M.

Veškeré tyto transakce byly činěny přes zahraniční banku Volksbank Löbau - Zittau a za využití existence podivných společností. Jedna ze společností je typu LLC (ESPRIT LLC), založená ve Wyomingu, u níž nejsou dohledatelní ani vlastníci, za jednatele vystupuje další právnická osoba Wyoming Corporate services, Inc. Poté jsou peníze přeposlané na účet společnosti COMVERSE, kde jediným disponentem tohoto účtu je L.K.. Společnost COMVERSE je založená podle zákona Seychelské republiky, opět jde o daňově zvýhodněnou společnost a naprosto není zřejmé, kdo je jejím vlastníkem a má stát v jejím pozadí.

Celá tato soustava transakcí počínaje obstaráním dvou dokladů (Oznámení o postoupení pohledávky), v nichž jsou uváděny nepravdivé okolnosti, celé završeno falešným podpisem M.P., tehdy advokátního koncipienta a pouze naskenovaným podpisem a razítkem R.H.společnosti HSP Partners, vedou soud k závěru, že skutečně jediným úmyslem L.K. od počátku bylo připravit firmu, a to podnikající fyzickou osobu P.M., o finanční prostředky. Pokud tou osobou, která finanční částku z účtu firmy P.M. vyvedla, byla obžalovaná E.T., nelze než hovořit o tom, že pomohla pachateli trestného činu jak opatřením prostředků, tak odstraněním překážek tím, že poukázala z účtu P.M. prostřednictvím elektronického bankovníctví obě dvě příslušné částky.

Skutečně nelogicky působí jednání obžalovaného D.P., tak jak ho tento ve své výpovědi popisuje. Na jednu stranu má odvážet originály písemností tomu, kdo je posílal (společnost HSP Partners s.r.o.) a má vézt k tomu i 35 000 Euro jako splátku dluhu podle splátkového kalendáře. Podaná obžaloba klade D.P. za vinu, že jako svědek vypověděl, že ve vnitřní poště firmy P.M. našel doklady o postoupení pohledávky, které vezl do sídla společnosti HSP Partners s.r.o. a předal je R.H. nebo J.S.. Bylo prokázáno, že v kanceláři obžalované E.T.byly v kopii nalezeny oznámení o postoupení pohledávky, jedno z nich je i na hlavičkovém papíře HSP Partners s.r.o. Originály se nepodařilo dohledat a je zřejmé, že kopie musely být zhotoveny z nějakých originálů. I výpisy z knihy došlé pošty svědčí o tom, že tyto písemnosti

do sídla firmy P.M. doručeny byly, což ostatně potvrzují E.T. i L.K.. Soud vzal proto za prokázané, že tyto listiny se ve vnitřní poště firmy P.M. nacházely. Dokonce i P.M. potvrdil, že s částkou 35 000 Euro posílal D. P. za firmou HSP Partners. Jakkoli tedy chování obžalovaného působí nelogicky, nemůže soud vyloučit, že obžalovaný skutečně uvedené doklady v poště firmy našel a společně s částkou 35 000 Euro je do Krnova odvézt mohl.

Soud věří výpovědím svědků R.H. J.S. a v tom, že pohledávky, které jejich společnost HSP Partners s.r.o. měla vůči P.M., nikdy nepostoupili na další subjekt. K dispozici není žádná smlouva o postoupení pohledávek a přitom, kdyby taková byla uzavřena, zejména pro L.K. v jeho trestní věci by bylo nejjednodušší tuto smlouvu předložit a soud je toho názoru, že v daném případě by vůbec k odsouzení K. nemohlo dojít. Při předložení této smlouvy by bylo prokázano, že pohledávka vůči P.M. skutečně náleží společnosti ESPRIT LLC a nejednalo by se o plnění bez právního důvodu či plnění vylákané v podvodném úmyslu a nešlo by o neoprávněné obohacení společnosti ESPRIT LLC. Pokud by došlo řádně k postoupení pohledávky, nemuselo by toto být na firmu P.M. oznamováno listinou s hlavičkou M.P., tehdy advokátního koncipienta, který sám společnost ESPRIT LLC nezastupoval a na tomto oznámení by se nemusela nacházet pouhá napodobenina jeho podpisu. Nic by nebránilo tomu, aby oznámení o postoupení pohledávky stylizoval přímo advokát Mgr. K., u kterého tehdy P. jako koncipient působil.

Nicméně i když soud věří výpovědím svědků H. S., nelze nevidět, že tito svědkové na kladené dotazy odpovídali jen velmi stručně, na řadu dotazů odpovídali, že neví nebo si na věc nevzpomínají. Svědkové např. nevyloučili, že by byli na jednání v hotelu Hesperia, pouze uvádějí, že si na toto nevzpomínají. D.P. v procesním postavení svědka ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 8/2011 (č.l. 539, 1328, 1534 a 1536), i jako obviněný v přípravném řízení (č.l. 111) a jako obžalovaný v hlavním líčení (č.l. 1237) v podstatě shodně vypověděl, že byl přítomen na dvou schůzkách v hotelu Hesperia v Olomouci mezi R.H. J.S. na jedné straně a L.K. na straně druhé, kde se jednalo o odkoupení pohledávky, kterou HSP Partners měla vůči P.M.. Dále pak uvedl, že oznámení o postoupení pohledávky vezl do Krnova panu H.S. i se splátkou 35 000 euro. L.K. jako obžalovaný i jako svědek samozřejmě uvádí, že k jednáním o postoupení pohledávky došlo. Soud tak nevzal za prokázané, že by ke schůzkám popsaným v obžalobě, kdy mezi R.H., J.S. a L.K. mělo dojít k jednání o odkoupení pohledávek vůči P.M., nedošlo. Není vyloučeno, že tato jednání mohla probíhat. Vypovídají o nich jak obžalovaný D.P., tak i L.K.. R.H. a J.S. uvádějí, že si na tato jednání nepamatují. Pokud tedy obžalovaný D.P. v procesním postavení svědka v přípravném řízení nebo i u hlavního líčení ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 8/2011 vypovídal o tom, že tato jednání proběhla a soud nemá za prokázaný opak, tedy že by tato jednání neproběhla, pak se D.P. svou svědeckou výpovědí nemohl dopustit křivé výpovědi.

Z podané obžaloby tak zbývá poslední část trestného jednání kladeného obžalovanému D.P. za vinu, tedy že u hlavního líčení 15.11.2011 v trestní věci obžalovaného L.K. (spis Krajského soudu v Brně sp. zn. 40 T 3/20011 č.l. 1328-1343) vypověděl (č.l. 1341): Na otázku „Ta druhá schůzka v Krnově byla kdy a co se na ní dojednalo?“ uvedl „To nevím, u toho jsem nebyl.“ a na otázku „Od koho jste se dozvěděl, že schůzka v Krnově byla a s jakým

výsledkem?“ uvedl „Od pana H., který mi telefonoval, že se dohodli, že celý balík těch pohledávek postoupili panu inženýrovi. Poslal mi SMS, kterou jsem zde dnes ukazoval.“

K této SMS zprávě ve znění: „Kolik z toho dostanu, už víš?“ (č.l. 1339 spisu 40 T 8/2011) nejsou schopni se vyjádřit ani D.P. ani J.S., co měla znamenat. V této SMS zprávě není uváděno, že peníze dorazily, jak toto nesprávně interpretoval obhájce v závěrečné řeči.

Pokud si D.P. s R.H. telefonovali a mezi nimi zazněla věta, o které D.P. jako svědek vypovídal, tedy že mu pan H. měl říct, že se s K. dohodli a celý balík pohledávek K.postoupili, nemůže se podle názoru soudu touto jedinou větou obžalovaný D.P. dopustit zažalovaného trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když v dalších okolnostech, o kterých D.P. jako svědek vypovídal, soud uzavřel, že se schůzky uskutečnit mohly a listinu na hlavičkovém papíru HSP Partners s.r.o. s oznámením o postoupení pohledávky, které do sídla firmy P.M. bylo doručeno, mohl D.P. nalézt a odvážet ho zpět do Krnova jednatelům společnosti HSP Partners s.r.o.

Pokud se soud zabýval i možným motivem případné nepravdivé svědecké výpovědi D. P., nezbyváá než uvést, že tento od počátku již od výsledku v přípravném řízení v trestní věci obviněného K. vypovídá stále stejně, první svědeckou výpověď činil 18.3.2011, tedy v době, kdy ještě K. jako obviněný nevypovídal. Nebylo zjištěno, že by D.P. za obsah své svědecké výpovědi cokoli získal, zejména ze strany dnes již odsouzeného K.. Maximálně bylo zjištěno, že byl po určitou dobu zaměstnán ve firmě XXXX, kterou K.fakticky ovládal. Motiv případné nepravdivé svědecké výpovědi D.P., která by měla vyznívat ve prospěch dnes již odsouzeného Ing. L. K., proto soud nenalezl.

Ve své podstatě se tedy skutek kladený podanou obžalobou za vinu obžalovanému D.P. stal, neboť tento skutečně dne 18.3.2011 v hlavním líčení ve věci konané u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 8/2011 proti obžalovanému L.K. vypovídal, přičemž uváděl ty skutečnosti, o kterých má podaná obžaloba za to, že byly nepravdivé. Toto však soud pro zhodnocení provedeného dokazování není schopen zcela přesvědčivě dovodit, zcela reálná zůstává alternativa, že se schůzky mezi R.H. J.S.na straně jedné a L.K. na straně druhé, u kterých byl i obžalovaný D.P. přítomen, odehrály a že se zde jednalo o odkoupení pohledávek, které společnost HSP Partners s.r.o. měla vůči P.M.. Rovněž tak bylo prokázáno, že do vnitřní pošty firmy P.M.byly doklady, které měly prokazovat postoupení pohledávky HSP Partners vůči P.M. na společnost ESPRIT LLC, zapsány. Nelze proto mít za vyloučené, že je zde mohl obžalovaný D.P. nalézt a na žádost R.H. či J.S.a je mohl dovést do Krnova jednatelům společnosti HSP Partners s.r.o. Lze tedy uvést, že v zásadě se uvedený skutek stal, ovšem pokud soud nemůže bezpečně vzít za prokázané, že při něm obžalovaný D.P. vědomě vypovídal nepravdu, nemůže být zažalovaný skutek trestným činem a obžalovaného proto podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zprostil.

Obžalovaná E.T. svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku, kdy po dohodě s odsouzeným L.K., v úmyslu pomoci mu vylákat od firmy P.M. finanční prostředky, nejprve přijala do firemní pošty jako doručené dnem 6.8.2009 dva fiktivní dokumenty opatřené L.K. a adresované firmě P.M. dokládající údajné postoupení pohledávky společnosti HSP

PARTNERS s.r.o. za firmou P.M.společnosti ESPRIT LLC, na základě těchto dokumentů dne 9.8.2009 v sídle firmy P.M. bez vědomí a souhlasu P.M. převedla prostřednictvím služby internetového bankovníctví z bankovního účtu P.M. finanční částky v celkové výši 205.661 Euro na bankovní účet společnosti ESPRIT LLC, s nímž fakticky disponoval L.K., který takto získané finanční prostředky později užíval pro svoji potřebu, a tímto jednáním pomohla L.K.k tomu, aby způsobil firmě P.M.škodu ve výši 205.661 Euro, tedy 5.328.676,50 Kč, což je ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku škoda velkého rozsahu, naplnila po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

S ohledem na ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán a podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, soud zvažoval, zda kvalifikovat jednání obžalované podle trestního zákona č. 140/1961 Sb. nebo podle trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. Dospěl k závěru, že pro obžalovanou je příznivější, pokud je na její jednání nahlíženo podle trestního zákoníku, tedy zákona č. 40/2009 Sb. Trestní sazba stanovená v § 209 odst. 5 trestního zákoníku činí 5 až 10 let odnětí svobody a trestní sazba stanovená v § 250 odst. 4 trestního zákona činí 5 až 12 let odnětí svobody, trestní sazba v § 209 odst. 5 trestního zákoníku je oproti trestní sazbě stanovené v § 250 odst. 4 trestního zákona příznivější. Proto bylo jednání obžalované posouzeno podle trestního zákoníku.

Ve vztahu k základní i kvalifikované skutkové podstatě spáchaného zločinu jednala obžalovaná E.T. v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Věděla, že po dohodě s L.K. zadává příkazy k platbě z účtu poškozeného P.M., ke kterým není dán žádný právní důvod. Opodstatněnost těchto plateb byla podpořena dvěma fiktivními dokumenty, které obžalovaná přijala do firemní pošty a příkazy k převodu obou plateb z účtů P.M. zadala obžalovaná bez vědomí tohoto poškozeného. Obžalovaná také přesně věděla, jak vysokou finanční částku z účtu poškozeného M. převádí.

Při úvahách o trestu ukládanému obžalované E.T. soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 odst. 1, odst. 3, odst. 6 písm. b) trestního zákoníku.

K osobě obžalované bylo zjištěno, že tato nebyla v minulosti soudně trestána ani projednávána pro přestupek. Pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná. Jednáním dnes již pravomocně odsouzeného L.K. navazujícím jednáním obžalované E.T. byl porušen zájem společnosti na ochraně a nedotknutelnosti cizího vlastnictví. Bez uskutečnění všech kroků, které učinila právě obžalovaná E.T., by nedošlo ke způsobení škody na cizím majetku a obohacením jiného, neboť právě jednání obžalované, kterým zadala příkazy k převodu finančních částek, bylo nezastupitelnou součástí celé řady provedených úkonů. Přestože tedy jednání obžalované bylo posouzeno jen jako účastenství na dokonaném trestném činu odsouzeného K. ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, je možné uvést, že se jedná o pomoc v natolik význačné formě, která se blíží již spolupachatelství. Z povahy věci je pak zřejmé, že K. musel ve spojení s osobou z řad zaměstnanců P.M. dosáhnout odstranění překážek k tomu, aby finanční prostředky z účtu P.M. byly převedeny na účet ovládaný K.. Lze tedy uvést, že obžalovaná E.T. zneužila jistý druh důvěry panující

mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, který má možnost disponovat s finančními prostředky na účtu zaměstnavatele. Následkem jednání obžalované, potažmo pak i odsouzeného K., byla v podstatě rozhodující ztráta finanční likvidity pro podnikání fyzické osoby P.M., na jehož majetek byl poté prohlášen konkurs. Závažnost spáchaného trestného činu, který spadá do kategorie zvlášť závažných zločinů ve smyslu § 14 odst. 3 trestního zákoníku, je pak dána rozpětím trestní sazby, jakou trestní zákoník v případě jeho spáchání stanoví. V osobních, rodinných a majetkových poměrech obžalované, jakož i v jejím chování po činu, nespátřuje soud žádné výjimečné okolnosti oproti typově obdobným případům. Pohnutkou v jednání obžalované byla snaha opatřit majetkový prospěch další osobě, ať již přímo odsouzenému L.K., nebo společnosti ESPRIT LLC, s jejímž účtem fakticky odsouzený K. disponoval.

Jako k jediné polehčující okolnosti u obžalované soud přihlédl k její dosavadní bezúhonnosti. Přitěžuje jí, že ke spáchání trestného činu zneužila postavení prokuristky podnikající fyzické osoby P.M., která měla právo disponovat s finančními prostředky na jeho podnikatelském účtu. Prakticky za totožný skutek byl pravomocně odsouzenému K. uložen trest odnětí svobody v trvání 6 a ½ roku. Ke spáchání trestného činu obžalovanou došlo přibližně před 5 a ½ roky. Její trestní stíhání bylo zahájeno v březnu 2013 a trvá tedy dva roky. Soud je toho názoru, že trest ukládaný obžalované E.T. musí být v určité korelaci s trestem, který již byl pravomocně uložen odsouzenému K.. Dále je soud toho názoru, že v žádném případě u její osoby nejsou splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, jak bylo navrhováno obhajobou. Pokud bylo poukazováno na nátlak vytvářený na obžalovanou, tento měl na ni být činěn až po pravomocném odsouzení K.. Nejedná se tedy o okolnost související se spácháním skutku, kterým byla nyní uznána vinnou. Pokud snad má obžalovaná pocit, že na ni K. vytváří nepřípustný nátlak, je na ní, aby toto řešila zákonnými prostředky. Nelze dovodit, že by obžalovaná skutek spáchala v rozrušení, že by byla vystavena tlaku vyplývajícimu ze stavu podnikání P.M.. Naopak okolnosti spáchání skutku svědčí o promyšleném jednání obžalované, která nejprve z účtu M. s.r.o. převedla odpovídající finanční prostředky na podnikatelský účet P.M. jako fyzické osoby a až z tohoto účtu finanční prostředky převedla dále na účet společnosti ESPRIT LLC. Od spáchání skutku až do současné doby nemá obžalovaná alespoň v nejmenší možné míře jakýkoli kritický náhled na spáchanou trestnou činnost.

S přihlédnutím k výši způsobené škody, která pouze mírně převyšuje spodní hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku a s přihlédnutím k délce doby, která od spáchání skutku uplynula, když ani v době před jeho spácháním, ani v době následné nebyly k chování obžalované zjištěny žádné negativní poznatky, rozhodl soud uložit jí trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 5 roků a 6 měsíců.

Podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byla obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazena do věznice s ostrahou, neboť jí byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 3 léta.

S ohledem na skutečnost, že se obžalovaná trestného činu dopustila ve funkci prokuristky podnikající fyzické osoby, dospěl soud k závěru, že je na místě uložit jí i trest

zákazu činnosti, který jí na určitou dobu znemožní takovou funkci vykonávat. Byl jí proto podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce prokuristy v obchodních korporacích v polovině trestní sazby stanovené pro tento druh trestu v trvání na dobu 5 let.

K trestnímu řízení proti obžalované se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojil insolvenční správce podnikající fyzické osoby P.M. JUDr. Stanislav Keršner. Obžalovaná E.T. byla uznána vinnou ze spáchání úmyslného trestného činu, kterým způsobila škodu na majetku podnikající fyzické osoby P.M.. Za způsobenou škodu proto odpovídá ve smyslu § 420 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., neboť ke vzniku škody došlo za účinnosti tohoto právního předpisu. Povinnost k náhradě škody ve výši 5 069 576,50 Kč byla již pravomocně uložena odsouzenému K., a protože v tomto řízení soud dospěl k závěru, že se na způsobení škody poškozenému podílela i obžalovaná E.T., rozhodl ve smyslu § 438 odst. 1 občanského zákoníku, že povinností k náhradě škody zavázal jak obžalovanou E.T., tak již odsouzeného L.K.společně a nerozdílně. Částka 10 000 euro, kterou svědek J.S. vydal orgánům činným v trestním řízení, byla vrácena insolvenčnímu správci a pro účely náhrady škody je proto třeba tuto částku od celkové výše způsobené škody odečíst.

Již v přípravném řízení byly usnesením Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 15.8.2013 č.j. 1 KZV 10/2013-63 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3.10.2013 sp. zn. 9 To 387/2013 zajištěny nemovitosti ve vlastnictví obžalované k zajištění nároku poškozeného na náhradu škody. Poškozený se tímto ve smyslu § 47 odst. 7 trestního řádu upozorňuje, že podle § 48 odst. 1 trestního řádu soud zajištění zruší:

- a) pomine-li důvod, pro který bylo nařízeno
- b) bylo-li trestní stíhání pravomocně zastaveno nebo skončilo-li pravomocným zprošťujícím rozsudkem
- c) uplynuly-li čtyři měsíce ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným nebo ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení, jímž byla věc postoupena jinému orgánu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 13. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Alena Pelikánová

Mgr. Daniel Plšek v. r.
předseda senátu